

K A R D A S

MĖNESINIS SATYROS, JUOKŲ IR KRITIKOS ŽURNALAS.

“Kardo”

Apžvalga

Mūsų tautininkai apsirgo įdomia liga, kurios simptomai yra jų nuolatinis šauksmas: „Vienybės, vienybės, ir vienybės!“ Tų tautininkų visoje Amerikoje gal bus apie pusantro kapos (Račkauskas kol kas dar tik apie 80 tesurinko!), o vienok jie turi pretenzijas vadintis „sriove.“ Klerikalai apie jokią „vienybę“ nė nesapnuoja, nes kokios nors vienybės uždėt apinasrį ant gešeto, kuris yra daromas iš švento humbugo. Socialistams nė į galvą neateina eit į vienybės su tokiais nedakepusiais „tautos vyrais“, kaip Norkus, Širvydas, Liutkauskas. Jie atmeta, kaip patį tautininkai negalėdami liaudies atstovų už nosies vest, bėgo iš „Vienybės Seimo“ Brooklyne į Draugelio karčemą ir ten tverė savo „Gelbėjimo“ ir „Nepri gulmybės“ ar „Autonomijos“ fondus. Bet vienok tie vargšai vis tebalasavoja: „vienybė, vienybė, vienybė!“ Vyrai, suvienykite savo šulus pakausiuosiuose, jie iškrypę!

Mūsų tautininkai ir klerikalai džiaugiasi, kad Lietuvos Landrathas apskelbė Lietuvos nepriklausomybę. Kol Lietuva tebėra pilna hunų-vokiečių, tol Lietuvos laisvė yra panaši aisvei pėluko katino lapuose, ir iš tokių laisvės kol kas mes nematome reikalo džiaugties. Matomai, dabartinis Lietuvos Landrathas yra gramafonas Vokietijos politikierių, ir todėl džiaugiasi mūsų romiokai, nes jį visada buvo ir tebėra kaizerio šalininkai.

Vilniuj atsibuvo Lietuvių Seimas, kuriame dalyvavo 215 atstovų (apie 150 mažiau, kaip Brooklyno Seime) ir ten išnešta rezolucija sušaukt įsteigiamąjį Seimą kur bus padėti pamatiniai šalies įstatymai ir nuspręsta valdžios forma. Matomai, kad tenaitiniai žmonės veikia ir laukia ką pasakys pati tauta. Vienok visokie nedakepėliai kaip čion Amerikoje taip ir Rusijoje mėgina savotiškus nutarimus padaryt ir diktuoti Lietuvos žmonėms. Pas mus vis yra dar daug tokių, kurie turi daugiau drąsos kaip išminties.

Kada žmogus pradėti skaityt „redakcijų straipsnius“, tokių „laikraščių“, kaip „Draugas“, „Darbininkas“ ir „Vien. Lietuvių“, nenoromis pamislipni, jog jai tų redaktorių protai but aliejum, tai to aliejaus neužtekt akinių zovėskelių patėpimui, kad ne čirškėtų, o jei jų smegenys but maistu, tai blusa ne užkandžio iš jų neturėtų.

Pruseika „Laisvė“ prisispiręs klausia „Atgimimo“ redaktoriaus Norkaus, ar jisai tiki į dievą? Gera patėmyja, „Dilgelės“, klausdamos: o „Draugo“ ir „Darbininko“ redaktoriai ar tiki į dievą? Mes dar pridursime ir „Garsų“ redaktorių. Visi žinome, kaip jie tiki į dievą, nes pažįstame Branduką, Gudą, Karosą ir Kaupą, bet ką gi darys vyrai, jei pilvo šauksmas yra galingesnis už įdėjos balsą, jei aplinkybės suvaldo protą, o durmų duosnių davatkų dar tokia daugybė?

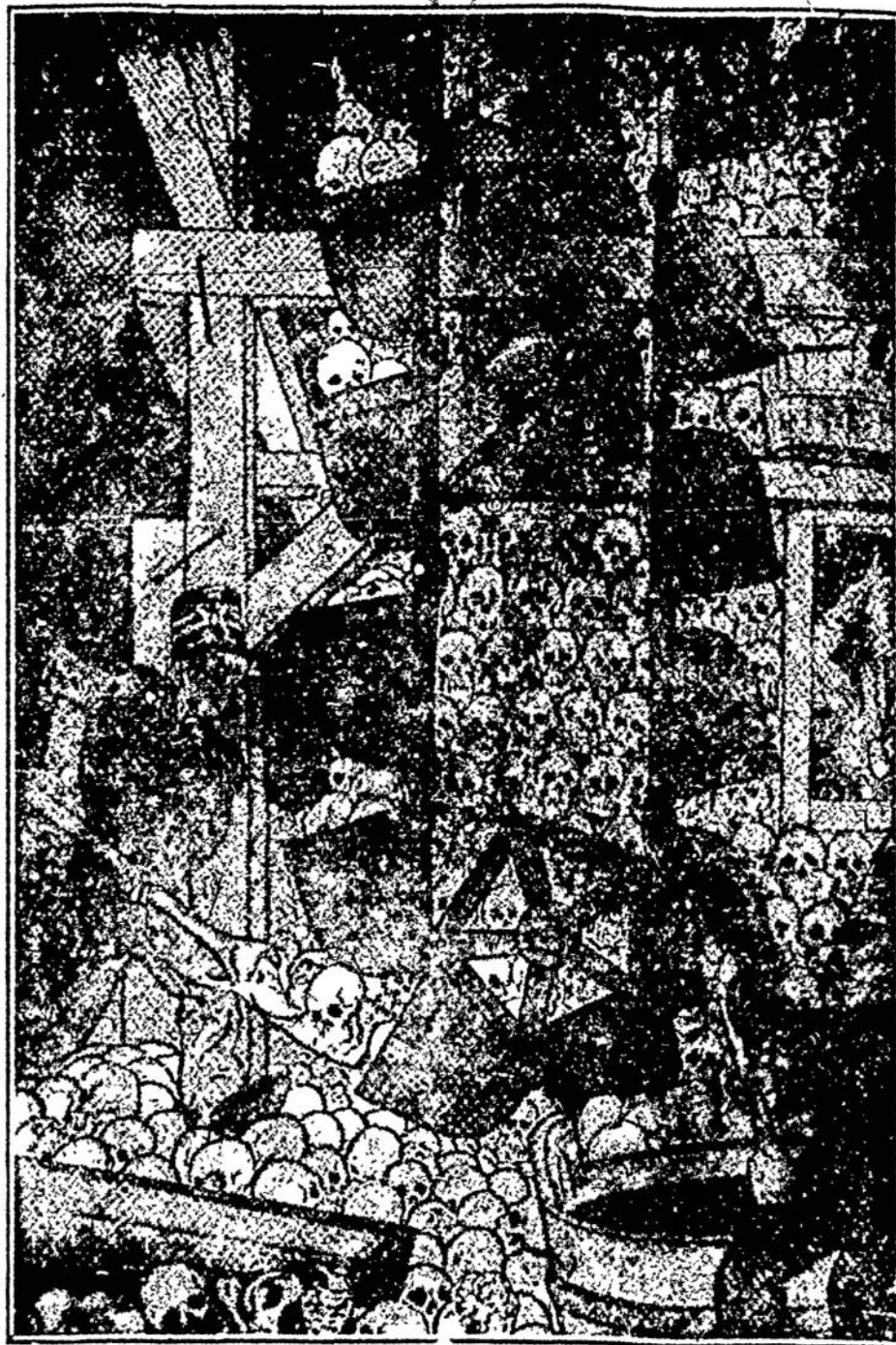
Mes nepritariam tai beprotiškai erzini-
mos politikai, kokią Sąjungoj skleidė Vidikas
ir Stalioraitis, vienok visiškai nesidžiaugiam
iš dabartinio jų dviejų ir Stasiulevičiaus
bei Šukio nelaimės. Vienok jų suareštavi-
mas išveda į aikštę dar vieną faktą, kurį mes
nuo senai skelbiame, bet daugelis tautininkų
ir net socialistų vis mums netiki, o faktas y-
ra tas, jog mūsų katalikų bažnyčios pavirto
į šnipų mokyklas, kunigai—į instruktorius, o
vyčiai į paprastus šnipukus. Michelsonas,
Bagočius ir Smelstoriū buvo įskusti vyčių-
šnipukų; "Kovos" personalas ir koks ten San-
dargas buvo įskusti vyčių-šnipuku. Tas vis-
kas parodo su kokios žemos, judosiškos rū-
šies "piliečiais" yra pažangioji visuomenė
kviečiama į "vienybę." Mes tiek tik žinom,
kad ateity Laisvoj Lietuvoj už visus tuos
darbus atsakys kunigai ir jų šnipelių govėda.
Lai to jie niekadys neužmiršta.

Mūsų klerikalai iš kailio neriąsi kad tik
Lietuva liktu visiškai neprigulminga, ir plu-
sta socialistus už tai, kad šie geidžia matyt
laisvą Lietuvą, surištą federacijos ryšiais su
Rusijos demokratija. Kas darosi mūsų kleri-
kalams? Ar jie, kaip ir jų papa, nori pusti į
kaizerių dudelę ir geidžia matyt Lietuvą an-
tra Elzas-Lotaringija, Šlezvig-Holstein arba
Silezija, ar jų aklumo prižastis yra baimė re-
voliucijoniškos demokratijos? Mat, Lietu-
voj po kaizerio sparnu jėzuitai galės taip
siaust, kaip jie Lietuvoj įneinančioj į Rusijos
tautų federaciją nedrįstų. Pas juos amžinas
troškimas valdyt, nors idant tai pasiekti rei-
ktų ir šalies Judošiais likt.

Račkauskas "Tėvynėj" verkia, kiek dru-
taš, kad į tautininku pakvietimus "susiartin-
ti" ir bendrai veikti, klerikalai, ne socialis-
tai, nesiskubina. Su klerikalais tai stebėtina,
iš tiesų, nes juk jie žino, kad tautininkai, la-
biausiai Širvydo-Karūžos menciaus tik kleri-
kalams laizyties ir tegal, o kaslink socialistų,
jiems tos "vienybės" jokia įspūdžio nedaro.
Proponuojamas Seimas neišrinkt tautiečių
kandidato kasierium, ir tautiečiai kraustosi
iš seimo savo seima laikyt ir savo kasierių
rinkti. Nepatiks kas komitete, ir rezignuoja
kaip Račkauskas iš L. Š. F. Turėjome mes
jau gana tokiu "vienybę!"

Nelaimingi tie lietuviški "patriotai,"
klerikalai ir tautininkai. Iš vienos pusės jie
norėtų socialistus sumaišyti su purvais, ir
todėl pravardžiuoja juos kiek tik jų vargin-
ga vaidentuvė ir paprastas kaimietiškas
tamsumas pavelina. Bet versk kitur, tai pa-
tis pripažįsta, jog tie neapkenčiami socialis-
tai, o labiausiai kad juos bent kipšas pagau-
tų kur, bolševikai Rusijoje užtikrina Lietuvai
ir Latvijai laisvę. Klerikalai ir tautininkai
norėdami išgauti Lietuvai savotišką laisvę,
siuntinėja visokius avanturistus-nedakepė-
lius, kaip Gabrių, Bielskį, Kasputį, Šliupą ir ki-
tus po visokių ambasadorių virtuves, bet ne
tie ambasadoriai nė jų valdžios apie Lietuvą
nė gu-gu. Katalikai-klerikalai pila Romos
papai kas metai milijonus surinktus nuo varg-
šų tikinčiųjų, ir tuomi užlaiko visą armiją
švento humbugo direktorių, įsiganiusių ku-
nigužių ir visokių Kristaus nasliedninko pa-
gelbininkų, bet šis už tuos milijonus apie
Lietuvą nė gurkt. O štai Trockis, kurs pa-
gal mus klerikalų ir tautininkų supratimą
turėt but pakartas ant pirmos stiprios ša-
kos su visais lietuviškais socialistais, ku-
riuos jie pravardžiuoja "išsigimčiais" užrei-
škė: "Jei vokiečių valdžia nesutiks su Lietu-
vos ir Kuchandijos žmonių reikalavimais pa-
sirinkti savąją valdymosi formą, kokią
jiems patinka, tuomet mes užplisime vokie-
čių transėjas su milijonais proklamacijų vo-
kiečių kalboje. Į tris dienas vokiečiai priims
mūsų išlygas." Reiškia, kad Amerikos Lie-
tuvių socialistų Trockio kelionei paskolą
atneš Lietuvai milijoną syk daugiau naudos,
kaip tukstančiai praleisti užlaikymui Gabrių,
Bielskių, Šliupų ir kitų "fliunkų." Ką ant to
sakot, ponai klerikalai ir tautininkai?

Baisiai nesmagu žmogui, kuris nori likti
garsiu, o negali, nors tu atbulas ant sienos
lipk. Tokiu kandidatu į "didvyrius" yra mu-
sų Martus, lietuviškai nė angliškai nemokąs
laikraščių "cenzorius". Kiek jis nesikraipo,
kiek jis visokių paikysčių neprirašo, kiek jis
nekalba prakalbu, bet vis negarsus ir gana.
Dabar per įvairius laikraščius išleido
"ultimatumą" šelpimo įstaigoms, kad jos jam
atskaitas išduotų! Jei Martus mokėtų skai-
tyt, jis jas rastų visų sriovių laikraščiuose.
Martau važiuok į Valparaiso prie bulvių!

Aukos Tēvynēs Gynimo.

PUIKIOJ SENOVĒJ.

Aquitānijas (Francūzijoje) kņrīgaikš-tis Heribert, geras prietēlius popieziāus Jono X (apie 918 mētus, t. y. apie tukstantj metų tam atgal), prašē papos, kad anas paskirtj jo penkiu metu senā sunj Hugo iš Vermāndoīs, Reimso arcivyskupu. Papa savō draugo prašymā īspildē, ir "šventā katalikiška bažnyčīā" turējo penkiu metu senā Reimso arcivyskupā --geresnīam "īšganymai dušiu" ir didesnei šlovei bažnyčios sventos." (Žiūrēk-Encycl. Catholica, Vol. VIII. pusl. 425).

Historikus.

TRUPINIAI.

Pūriškevicius gāvo keturis metus katar-gos. Kada jis prādes keikti, tai ir akmenai kuriuos jis skaldys raudonuos. O gal jo karš-tis atšals?

Leninas paliepē, vako, suareštuoti Ru-munijos karaliū. Ot laikai! Paprastā "dvoi-ka" paima "karaliū."

Kad bolševikai taikos tarybose neduoda vokiečiu junkeriams už nosies vadziqtis, tad Amerikonams jie jau nebūtišrodo taip baīšiais ir iš "kaizerio agento Trockio," virto "Mis-ter Trocki."

Bolševikas.

JERKŲ MONOPOLIUS.

Vienas tautininkų laikraštis įdėjo sekančią žinutę:

"Jau atsibuvo vyskupo S. B. Mickevičiaus konsekracija Saldžiausios Širdies Viešpaties Jėzaus bažnyčioje, Lawrence. Mass., per arcivyskupą kunigaikštį de Landas Berghes, dalyvaujant dideliui buriui kunigų."

Minykų organas "Draugas" pamatęs, tai štai kaip sielvartauja:

"Šitas pranešimas taip biauirus ir jis tiek daug įžeidžia kiekvieno lietuvių širdį, kad sunku tai ir įsivaizdinti."

Nagi, dzie tu mano, kas čia do biauirus? Amerikoje kas savaitę yra "konsekracijos" visokių vyskupų, ir nieks neverkia apie tai kaip apie palieta pieną, o čion tiek strioko. Dar garbė turėt buti, kad lietuviai vyskupu, nes iki šiol tik "čiutabakiai" tokias pelningas vietas teturėdavo!

Bet ne tame dalykas. Mat vyskupas Mickevičius gadina visus planus tų, kurie norėtų šventą humbugą monopolizuoti. Jie nori visų jerkų lupimą ir gausių vilnų kirpimą turėt savo "apveizdoj," ir todėl toks nesvietiškas riksmas.

Kaip mums tai iš to ne šilta ne šalta. Mes jei norite dar padrąsisime: Kunigėliai, visokio menciaus, lupkite tas jermas nuo mulkiu kas tik galite, ir kiek tik galite, ir kaip tik galite, gal jie greičiaus prota įgaus ir visus jumis pasiųs ten, kur tarp sierkos ir smalos kunkuliavimų, kaip pasaka sako, žiemos niekada nėra. Laisvamėris.

AR GIRDIT KAS VERKIA?

Kunigas Kemėšis minykų organe "Drauge" (No. 295, 1917) štai kaip verkia aprašydamas išleidinėjimą populiariškai mokslinių knygų Petrograde, po firma "Viestnik Znamiya:"

"Nei Rusijos valdžia, nei pravoslavų cerkvė neatkreipė reikalingos dėmesio į tą pavojų, kurį gamina Rusijos žydai Bitneris."

Kodėl ta doma reikalinga?

Kemėšis ir ant to pro sąžanos atsako:

"Jam beabėjo rūpėjo sudemoralizuoti Rusiją."

Ir pasekmės to kokios?

Caras nuverstas ir Sibirioje.

Činauninkams atimta visa proga vogti.

Ponai nebegalės muzikams skurų lupti.

Mokyklos bus įsteigtos, kur visi vaikai galės mokyties.

Žemė bus padalinta tarp tų, kurie ją išdirba, ir atimta nuo tų, kurie Varšavoje arba Paryžiui paleistuvaudavo ir kaziriuodavo.

Ir, o horrendum! popams, kunigams, pastoriams, rabinams, mulloms ir kitiems švento humbugo agentams nebus mokama alga iš "kaznos" už mulkinimą liaudies ir malšinimą "kramolų."

Tad aišku mums, kodėl kunigėlis verkia laužydamas sau rankas, kaip Jeremiošius nerasdamas savo oškų. Skaudus smugis jam, ir jo bendrams, draug ir visai caroslavų govėdai.

Bet, broli Fabijone, mes priminsime Taimistai tuos "malonius žodelius" kada nors vėliau. Laisvoje Lietuvoje, kurią mes tikimės atgauti per "sudemoralizuotos Rusijos" revoliucinio proletariato pagalbą. Politikus.

Internacionalas Drasko Lietuvos Retėžius.

ŠV. KAZIMIERAS IR TROCKI.

Kunigai per šimtmečius šaukė kad "šventas Kazimieras" esąs lietuvių užtarėjas, vadas, patronas ir dar kas. Bet per ilgus, ilgus metelius tas Kazimieras gaudė blakės danguje, koketavo su mėlynakėmis aniuolaitėmis, o apie lietuvius a nė bukt. Kunigai dar vis paikiems pasakoja: "Šv. Kazimieras padės atgauti mums laisvę!" Laukit, laikit, jis padės jums tada, kada Serafinai ir Cherubinai pradės ant užšalusio pragaro čiuzinėti. Kaip dabar dalykai atrodo, tai žydai Trocki yra geresnis Lietuvos užtarėjas už Kazimierą ir jo visą charėmą danguje.

SIJONAS.

Kaip senai rubu žmogus tur dengti
Kuną, kad pikto išvengus juoko.
Taip senai vyras tur nusilenkti
Del andaroko.

Ar galingumas stipraus Samsono
Tokioj kankynėj būtų pražuvęs,
Jei jis nebutų delei sijono
Dalilai kliuvęs?

Herkulas, taipgi druts vaikinėlis,
Ar būtų netekęs gyvybės vėnos,
Jei neparkirstų jį sijonėlis
Dailios Julėnos?

O Holofernas, ką nugalėjęs
Priešus, ar būtų jų nužudytas,
Jeigu nebutų jį užžavėjęs
Sijonas Juditos?

Didis Antonius, iš kurio žmonės
Niekad nebutų darę sau juoką,
Jei nebūt gerbęs Nilo žipones
Jis andaroką.

Štai ve, iš dainiaus, ar but apuokas,
Kursai vien ilgis' tamsios naktelės,
Jei nežavėtų jį andarokas
Jaunos mergelės?

Paikiausios klaidos, darbai pikčiausi,
Kurios nupeiktų net ir pagonai,—
"Kasdien kartoja, o-vis kalčiausi
Tame sijonai!

Tik nesijuokit iš šių moralų!
Aš pats, kurs duodu jums šią pamoką,
Gerbiu ne širdį jaunų mergelių.
Bet... andaroką.

Tegul sau turi širdį auksinę,
Tegul sau turi skaisčiausią sielą,
Kas iš to, jeigu prastą rudinę
Matyt ne miela.

J. B. S.

Kareivis.

(Iš L. Kondratovicz.)

Lietuvą užėmę vokiečiai užėjo,
Čia rado kareivį, kurs kraujuos gulėjo;
Plieninį kardą atjuosė nuo šono,
Nusegė šarvus su kryžiais tyrono,
Sudraskė, metė ir juodoj purvynėj
Dar baltus sklypelius kojoms sumynė;
Kareivį už rankų paėmę pastatė,
O kad kilnojant kunas susikratė,
Žaizdos prakiuro, kraujas bėgt pradėjo—
Jaunas kareivis jau nepastovėjo,
Silpnas ligonis, žemyn galva sviro,
Iš jo kraujo lašai kaip žirniai byro.—
O nėra žmogaus, kuris jo gailėtų,
Rustybės ant jo kuris neturėtų,
Bėgantį kraują nubrauktą nuo veido—
Kožnas tik šaunūs keiksmus paleido:
O bėd'nas kareivis, nors skaudžiai vaitoja,
Bet jie tyčiotis iš jo nenustoja;
Veždami nelaisvėn vien's galva linguoja:
"O tas šuns pusė, jau vos tik kvėpuoja!
"Kas žin, ar sugis jo pinkšta kaukolė?
"Ar tik nepadvės pirmą savo laiko!"
—"Nesibijok! velnias negriebs savo vaiko!"
Taip antras sakė—"kunas rodos, sutino,
Bet savo veislę šėtonas padrutina."
—"Nors sumušta galva ir kraujas teka,
"Tik laikyk prakeiktą"—taip trečias šneka,
"Idant tas rusas iš rankų neišspruktų,
"Ir nuo kankynės bašsis nepasmuktų!"
Pamatęs vyresnis—vokiečiam sušuko:
"Biauru, kas žmogų bešarvį kernoja!
"Nors žmogžudis būtų, jei ginklo nustoja!"
Mokinys.

Vaikino malda.

Tark mergelę tark žodelį,
Tark ar myli tu mane,
Pirkiau aukso tau žiedelį
Laimę tversim tar saves.

O bernyti bijunėli,
Lauk metelių, lauk kitų,
Paulios tu ištėkėsiu
Dar jaunute aš esu!

O mergele, angelėli
Nekankyki tu manes,
Imki laimės vainikėlį,
Kurį teikiu, dėl tavės...

O bernyti dobilėli,
Lauk dieneles ar antros,
Jei nenori sveikas laukti,
Eik pleskoti sau kitos!

Mokinys.

Apsivaldėm.

Maldos pastininkai ir almužnos,
Taip mums sakė kunigai,
Isgam mums nuo tužbos,
Bet mes radom atbulai.

Per ilgus metus maldavom
Mes to pasakū dangaus,
Bet is jo meko negavau
Ir nieks mekada negaus.

Akys dangūsna kreipdami,
Rankas maldingai sudeję
Meldėm, verkėm klupuodami,
Bet mus dangus negirdėjo.

Tad kam laiką reik eikvoti?
Jei jis kurčias ir beširdys,
Todel, žmonės, laikas didys
Laiks prie tikro darbo stoti.

Maldos, pastininkai ir almužnos,
Musu pantių nenudraske
Nesumazino mus tužbos,
Bet dar kraujais mus aptaške.

Su galinga proto jėga
Mes sutraukysime pantių
Ir su savo pantių spēka
Paliuosime vergus.

Inferiorus.

Žiurint ateitin.

Liūksma vieta pasaulys bus,
Kad protas jame viešpataus;
Nušikratysim kunigus
Ir žmonės laisvę sau atgaus.

Galinga Camtą tyrinėš,
Vietoj pagonų pasakų;
Aušra tad protui žibės
Pajuoks skleidejus prietarų.

Galingas viespats Mokslas bus
Čerauninkystę apgalės.
O išnaikynės raganius
Teisybę ant vieto uždės.

Vietoj nužemintų maldu,—
Nuolankios dvasios vergystės
Žmonija zengs tad prie rumų
Šviesos, Tiesos ir žinystės.

Vaikučiai tad jau nebmaitins
Pelėsiais burtu-pasaku,
Mokyklos naujos mums užgims
Šaltiniai mokslo ir žinių.

Bažnyčių prietarai tapūs
Bus išnaikinti is saknų,
Ir laisvas išminties žmogus
Zengs drąsiai palaimos keliu
Inferiorus.

Ką myliu?

Nuo jaunų dienelių
Aš vargti pradėjau;
Žmones vargdienelius
Didžiai pamylėjau.

Nemiela ruimuose
Nė gražioj seklyčioj,—
Man ramu gyventi
Tarp vargdienių grįčioj!

Nemielos turtuolės
Nė grazios panaitės —
Man mielos vargdienės
Nuskriaustos mergaitės!

Nemielas man turtas
Nė kokią gėrybę,
Man mielas tik mokslas
Laisvė ir teisybė!

S. A. D-tis.

Mūsų Srovės.

Amerikos lietuvių judėjime sriovių klausimu yra tikras juokingas cirkas. Tų sriovių gyvenimas, veikimas ir pretenzijos yra taip kudikiškos ir paikos, kad koptus misijonierius valgantieji afrikiečiai raudonuot iš gėdos, jei pas juos tas viskas dėtus, kas pas mus yra.

Imkime klerikalus. Romos minyčių leidžiamieji lapeliai giriasi, būk jie reprezentuoja lietuvišką visuomenę, ir būk niekas kitas, tik jie, "katalikiškoji visuomenė" esanti tikroji tautos poro išreiškėja. Pažiūrėkim, vienok arčiau, kaip ištikrųjų yra. Ta "katalikiškoji visuomenė" susideda iš keletos padauzų kunigų, išvytų iš Lietuvos tankiai už įvairias špėbukystes, ir čion Amerikoje lengvai gyvenant iš mulkinimo mulkių, vertelgaunant sakramentais, ir darant pusėtiną gešeftą iš švento humbugo. Jiems padeda nedakepe čionais Amerikoje "mokslą" pabaigę ir kunigais likę kriauciukai ir šaučiukai bei šiaip beprincipiai valkiozai. Jų laikraščius redaguoja beveik visi veidmainiai laisvamaniai, ex-socialistai, kurie nubėgo pas kunigus matydami sau lengvesnę duoną. Mes dar nesame matę nė vieną iš jų tvirtą, mokytą, nuoširdų, teisėtą, katalikišką idealogą. Kad padaryt kompaniją pilnesne, pasikviečia sau tokį valkatą Parsaitį, pasiadinusį save "Gabrys" ir "hrabia de Garliava," bei "advokatu" (kuriuomi jis niekadaš nebuvo) ir toki dievui dušią kaltą Bielskį, kuris tituluoja save daktaru, juomi nebudamas. Kompletą "katalikiškos visuomenės" pabaigia žemiausios rūšies girtuokliai-rožančėninkai ir ilgaliežuvės, skaityt ir rašyt nemokančios nesiprausiančios ir spadnyčių nemainančios daktos. Ir tas žmonijos išmatų ranklius, vadina save perstatytojais lietuviškos visuomenės! Nuo "pavietrės, bado, ugnies, vainos" ir nuo tokios laisvos Lietuvos, kur toki govėda viešpatautų, išgelbėk mus Dieve Perkune.

Dabar su antra "sriove," tautininkais. Yra tai išpusta tušti puslė. Tos sriovės "partija," "Sandara" neturi nė 500 narių iš pusės suvirš milijono Amerikos lietuvių. Su kruvinomis ašaromis prašyta, kad atsirastų 1,000 tautininkų, kurie duotų po \$10.00, kad išgelbėjus Lietuvą (su šliupo rukomais cigarais

ir geriama degtine). Bet jų nesirado nė 100. Jų "vadovai" yra pas socialistus duonos netekę arba nuo socialistų pabėgę (dėlto, kad anie nebuvo bolševikais- maksimalistais) beprincipiai individai, kaip Račkus, Norkus, Širvydas, Strimaitis, Jančiauskas, etc. Jų lakraščiai yra redaguojami bemokslų karjeristų kurie pliekia kas tik ant seilės užėina, neatsižvelgiant ant nieko: ne logikos, ne proto, ne mokslo—nieko panašaus jiems nereikia. Tautininkų stulpai yra keletas pralobusių karčemninkų, kurie iš girtos biznio susidėję sau keletą dolerių, ir išpurpinę alužni pilvą, mano jau save "ponais" esant kuriems per žema yra su darbininkais susidėti. Jų vienintelė atrama, tai Susivienijimas Lietuvių Amerikoje, kuris susideda iš socialistų ir katalikų ir gal kokių poros šimtų tautininkų (jų visoj "Sandaroje" nėra 500), ir tą vargšą Susivienijimą Smilgos gizelus, "Lietuvių Laikraščio" Petrapily buvęs redaktorius, šukjo ex-draugas, Parsaičio-Siulėlio bičiuolis, ex-socialistas, į pročię, pročię, Rackauskas, bepolitikaudamas tempia į savo edžias, "tautišką sriovę," kurią bubnyja, bet kurios ištikrųjų nėra. Taip kad rokuoties su ta "sriove" gali tik tie, kurie savo nesubrendimo dėlei tebdaro pypkaites iš purvo ir molio.

Socialistų sriovė yra tikrėnybė. Keturi tukstanciai tvirtai organizuotų, pasišventusių, klesimai susipratusių žmonių, kovai, tai yra spēka, galybė! Jie pas mus remiasi ne ant mulkių daugumos, kaip klerikalai, ne ant mirazo, kurs kaip tik prisiartini arčiai pažiūrėti, tai liekais nemačomu, kaip mus tautininkai kadaro, bet remiasi ant susipratimo ir apšvietos 1,000 idealistų-karžygių. Tiesa, paskutiniu laiku erziniomasi pasėjo nesusipratimus jų tarpe, bet tai laikinis apsireiškimas, kurį išdildys laikas taip greit, kaip greit pranyks tų nesusipratimų priešastis. Jos regimais jau pranyko, ir socialistų tarpe vėl užviešpataus solidariskumas, kaip tik šios karės slogutis pavels vel veikti.

Taigi iš visų mūsų "sriovių," tik Socialistai tėra tikrai protaunčiais, progresuojančiais, sveikais lietuvių gyvenimo reiškejaš, ir jų yra ateitis. Vien tik ant jų tegali tauta ir liaudis savo ateitį remti ir tik jų veikime tegali sau išganimą matyti.

Politikus.

Politiška Dora.

(Dialogas).

Strimaitis:—Piušai, pasakyk man tiesiog į akys, kuomi aš esu tau nusidėjęs, kad girdėjau į Susivienijimo sekretorius į mano vietą peršį ex-graborių Liutkauską? Mano ilgametinis patirimas raštinėj padaro mane daug tinkamesniu, negu Liutkauską yra, nes ji nė pas Čip-Džianį prie pečių valymo, nė kaip skudurninkas, nė kaip graborius, niekad pasisekimo neturėjo, nes yra bemokslis, grubijonas ir gramėzda.

Norkus:—Supikinai mane tuomi, kad nedalaikėi savo žodžio, ir todėl aš ir pats prieš tave balsuosiu, ir savo draugus kalbinsiu, kad už Liutkauską balsuotų.

Strimaitis:—Kada aš nedalaikiau savo žodžio?

Norkus:—Jau senokai man, atmeni, žadėjai aplinkiniams budais iš "Tėvynės" prašalinti Račkauską, ir tokiu budu pateikt man redaktoriaus džiaba, nes žinai gerai, kad prie "Liežuvininkės" ir sušalau, ir išalkau ir nuplyšau.

Strimaitis:—Neatsimenu! Kaip ir kokių budu aš žadėjau tau prašalinti Račkauską?

Norkus:—Ar neatmeni, kad sakei, jog suraši priežastį prašalimui iš raštinės vieną mergaitę, apie kurią Račkauskas labai daug mąstęs, ir kada ji išvažiuos, tad ir Račkauskas nenusėdės ir pats redakciją pames. Kodėl nepravarėi tos mergaitės?

Strimaitis:—Ji yra visų geriausia mano pagelbininkė, puikiausia su visais raštinės reikalais apsipažinusi, ir be jos aš bučia kaip be dešinės rankos! Tas kenktų Susivienijimui...

Norkus:—Į pragarą su Susivienijimu, man naujo džiabo reik, ir jei tu nepadarei to, ką prižadėjai, tai Liutkauskas padarys!

Strimaitis:—Piušai, aš to tau nežadėjau, bet jei aš ir bučia kada ką nors panašaus prasitares, ar manai, kad toks pasielgimas būtų doru? Ar tau, kurs statai save inteligentų, pridera nuo manęs to reikalauti?

Norkus:—Dora, bah!... Kovoju už buvį medžioklę už geresnį, pelningesnį darbą, jis kalba čionai apie dorą! Grinorius iš tavęs, Strimaiti, dacol. Tfiu!...Sudiev'!

Eselielis.

ŽIURĖKIT, KAS NŪRĖ LAISVĖS!

Mūsų klerikalai šunis karia ant socialistų, kam-gi šie "neprisideda" prie jų "Lietuvai laisvės reikalauti." Pasižiurėkim į juos, arčiau, kad pamatyti tikrąją jų "laisvės karžygių" spalvą:

Kunigas Dambrauskas viešai paskelbė, kad lietuviai esantis caro įniamiai, ir todėl yra "griekas" laisvės reikalauti.

Pralotas Antanavičius liepė davatkomis laike pirmosios Rusijos revoliucijos išdavinėti revoliucionierius žandarams.

Kunigas Laukaitis visos Lietuvos katalikškos dvasiškijos vadas, gyrėsi Dumoj, kad lietuviškoji kunigija padėjusi "numalšinti kramolą."

Kanauninkas Ošauskas savo špicliavimais ir laizymosi caro valdžiai turėjo titulą "Kauno oberpolicemeisteris."

Kunigas Jarulaitis, Kuliose ir Plungėj užėmė žandarų viršininkų vietą.

Kunigas Racevičius Kontaučiuose prigelbėdavo policijai naikinti maištininkus.

Kunigas Bučys ir Maliauskas buvo visada "blagonadežnais graždanais."

Kunigas Kemėšis dar čion Amerikoje giedojo apie caro enatas ir širdies gerumą.

Visi anie yra klerikalų partijos vadai, kiti kunigužiai tai tik paprasti pasturlakiai.

Ir su ta "garbininga kompanija" socialistai yra kviečiami bendradarbiauti? Eikite, eikite!... Socialistų dar protas neapleido.

Sprucas.

Maliauskas Rengiasi į Konferenciją.

Križostomas T. K.

MISIJOŠ

APIE NOJŲ.

JONO ŠVENTJACKIO SU LAISVAMANIU.

—Gerą dieną, Šventjacki! Kaip einasi?

—Dar galva tebskauda.

—Po kalėdų, ah? Reiškia, turėjai linksmas savo dievo krikštynas.

—Kad tu tuoj pradėdi mano Dievą niekinti.

—Neniekinti, bet pazinti aš jį noriu.

—Ot, kad Dievas duot tau dvasią šventą!...

—Tai mat, kad duotų! Bet pats žinai, kad jis su savo ta dvasia šventa skopus, ir nors anot tavęs, mato, kad aš skradžiai žemės pragaran einu netikėdamas į jį, vienok jis visai nesirūpina, kad apšviest ir išgelbėt mane.

—Kad negalima! Štai, aš kiek nemokinu tave, o tu vis savo ir savo.

—Mokini! Kad paklausių ko kas man neaišku, tai imi tuoj pykti, vietoj paaiškinti.

—Kad tu klausai tokius sunkius klausimus.

—Taigi matai, Šventjacki, koks yra skirtumas tarp manęs ir tarp tavęs: jei aš ko nežinau, aš tyrinėju, klausinėju, jįškau, o tu, žinai ar nežinai, tiki taip kaip kunigai tau įkalė ir gana. Bet pakaks, ką gero šiandien gali pasakyti man apie savo dievą ir jo nuveiktus darbus?

—Viską, ką tik nori, nes Šventas Raštas viską pasako.

—Tas puiku. Mes praeitą syk pabai-gėm ten kur Nojus išlipęs iš arkos atsisveikino su Dievu. Kaip jam toliau sekės?

—Ah, bėdos nepasibaigė!

—Kur pasibaigs, juk tada Dievui nebut buvę jokių smagumų! Jei jis but neįorėjęs žmonių matyt bėdose, jis but sutvarkęs dalykus taip, kad jų nebut buvę. Ak jis yra visgalingas.

—Tu vėl pradėdi ant Dievo!

—Na, kad jis yra kaltas. Bet papasakok man geriau, kokios ten tos bėdos buvo?

—Taigi matai, Nojus turėjo tris sunus, Šemą, Hamą ir Jafetą. Ir štai, senis Nojus

prisiaugino sąvynuogių, pasidarė vyno, biskutį daugiau gėrė kaip kąd galėjo panešti, ir atsigulęs nusiklostė taip, kad net negražu buvo. Tai Hamas pamatęs tėvą taip begulint, pašaukė savo du brolius, kuriuodu atbuli eidami, apklostė senį. Tas atsibudęs ir dasižinojęs, kaip dalykai nutiko prakeikė savo sunaus Hamo sunų Kanaaną, ir palaimino Šemą ir Jafetą.

—Prakeikė savo sunaus Hamo sunų Kanaan? Už ką?

—Už tai, kad Hamas savo tėvą nuogąmatė.

—Eik, eik jau! Hamas matė savo tėvą Nojų nuogą, o Nojus už tai prakeikė ne Hamą, bet jo sunu Kanaaną?

—Ot, nevierninkas. Štai, žiūrėk, ką rašo Pirma Knyga Maižio 10 perskyrimas, 22 iki 27 paragrafo: "Ir Hamas tėvas Kanaano, pamatė savo tėvo nuogumą, ir pasakė lauke esantiems broliams. O Šemas ir Jafetas pamė rubą, padėjo jį ant abiejų savo pečių ir čidami atbuli, uždengė savo tėvo nuogumą; jų veidai žiūrėjo į užpakalį, ir juodu nematė savo tėvo nuogumą. Ir Nojus atsibudo iš po vyno įtekmės ir dasižinojo, ką jo jaunesnysis sunus padarė. Ir jis tarė: lai Kanaanas buna prakeiktas; jis bus savo broliams tarnų tarnu. Palaimintas lai buna Viešpats Šemo; o Kanaanas bus jo tarnu. Dievas paugštins Jafetą, ir jis gyvens šetrose Šemo, o Kanaanas bus jo tarnu."

—Viskas?

—Apie tą viskas.

—Ką tu ant to sakai Šventjacki?

—Ką aš galiu ant to sakyti? Matomai, supyko Nojus ant savo sunaus.

—Bet jis baidė ne sunų, Hamą, o to sunaus sunu, Kanaaną!

—Taigi baidė...

—Beje, ar ten rašo kiek Hamas turėjo vaikų?

—Taip, štai 10 perskyrimas, 6 paragrafas sako: "O Hamo sunais buvo: Kuš, Mizraim, Fut ir Kanaan."

—Tad senis Nojus prakeikimui išsirin-

ko tik viena iš jį užpykinusio Hamo sūnų, Kanaana?

—Matomai.

—Ką Kanaanas, viens iš keturių sūnų Hamo, buvo padaręs Nojui kad šis jį prakeikė?

—Aš nežinau, matomai nieko.

—Taip, nieko! Ir štai turi, Nojū: girtuoklis, besarmatis ir neteisingas, kuris niekuom neprasižengusį savo anuką prakeikia ir pasmerkia vergijon, nors anas jam nieko nebuvo padaręs. Ir tą patį Nojū tavo dievas išgelbėjo, dėlto, kad jis "atrado malonę Dievo akyse" (Gen/6: 8). Toks niekšas, o Dievui geras!

—Kas gali suprasti Dievo galybę!

—Tik netas, kas proto netur arba kuris bijosi jį naudoti, kad "nesugriešyti." Na, šventiacki, tik persistatyk sau dorą to senio girtuoklio Nojaus, kurį tavo dievas pasirinko sap kaip geriausį egzempliorą savo nešenei sutvėrto žmogaus. Kada jis nusilešęs drypsojo kaip meitelis, jo sūnus Hamas pamatęs, pranesė apie tai savo broliams. Hamas nesijuokė iš tėvo, jis net neišmetinėjo, pasakė tik broliams apie tai ir gana. Ir už tai senas girtuoklis prakeikė vieną iš jo sūnų. Ne jį pati, o ne, bet vieną sūnų, Kana-

aną, kuris ten tuom tarpu ne buti nebuvo. Žemos doros tas tavo dievas, kuris matė Nojūje prakilnumą, išmintį arba bent ką nors kas but padaręs jį vertu but saltiniu žmonių atgymimo.

—Ar tu nesibijai perkuno taip kalbėdamas?

—Tavasis dievas, kuris būdamas visugalingas, viską žinaš, gyvenas nuo prāamžių ir esas nemirtinu, kuris negalėjo sutverti išmintingesnio žmogaus kaip Adomas ir kuris iš visų kitų žmonių apie pusantro tukstančio metų vėliau negalėjo išsirinkti ant veislės geresnio kaip Nojus, kuris pagal tavo šventraštį visą pirmutinę žmonių istoriją savo paikumais taip sumaišė ir suvėlė, kad visą tą beprotišką plėną nieks ir norėdamas paikiau ne-utaisys, tas tavo dievas nežino nė kur jo protas yra, ne jam gi apie perkuną ką žinoti!

—O Jezau saldžiausias, bedušninke, ką kalbi?!

—Aš kalbu tai, kad tokio vėplos dievo, apie kurį tavo šventas rastas kalba, negalėjo būti ir nėra.

—Palauk, skaityk čionai apie Babelio bokštą, o pamatysi kad Dievas yra.

—Ateisiu kitą sykį, tai pajieškosime tavo dievo prie to bokšto!

Pjūtis Lietuvoje.

Rusai numetė carą ir išdangino jį į Sibirą, vienok pakol kas mes dar nekatome, kad popai, kunigai, bambizai ir rabinai pradėtų Sibiro link keliauti. Pakol tie švento humbugo atstovai-durnins žmones, patol jie nebus pilnai laisvais žmonėmis.

"Draugas" verkia, kad vyskupas į lietuvišką parapiją Grand Rapids prisijuntė vokiečių kunigą, ir skatina davatkas ir rožančinius, kad "nūaldauti jo malonybės vyskupo" duot jiems lietuvišką Jerkų lupiką. O "Jo Malonybė" su liežuviu iš vienos pusės savo valgomos į antrąją stumdomas sultingą (tabakės) čiulę rankomis prilaikydamos savo alaus boselį (zdarovą pilvą), nusispjauja, ir niurksi sau po nosę: durni polanderiai, dar negerai jiems kad priėmiau po savo malone jų pabudavotas bažnyčias ir iš savo vyskupiskos malonės nepasiunčiu ju visų į pragarą!

Waterburio dievobaimingas dangaus agentas, gavo džiabą pakavot visus metus sirgusių vargšą darbininką. Jauniklis kunigužis sutiko numirėlio dušią pasiust į dangų už \$30.00, vienok senis užprotestavo, girdi, viskas pabrango, tai ir kelionė į dangų pabrango ir be \$40.00 vargšas turės keliauti į pragarą. Vargšė našlė, likusi su trimis badaujančiais kudikiais turėjo mokėti \$40.00. "Gloria in excelsis Deo!"

Žemės drebėjimas Guatemaloj, vidurinėj Amerikoje, išnaikino visą miestą, jų tarpe 23 katalikų bažnyčias, o didžiulę katedra sumaišyta su purvais—nieko neliko. Pats arcivyskupas ir keli desėtkai kunigų vos gyvi išsinešdino. Navatpas tas katalikų Dievas, drasko net bažnyčias, kur jo švento humbugo agentai šinkuoja jo malonėmis (už tam tikrą atlyginimą!) Bet kas čia gali suprasti "Dievo galybę."

Kardinolas Gibbons "pavėlyjo" darbininkams kasyklose dirbti per visas šventes, girdi, pakaks jei tik per kalėdas ir Naujus Metus nedirbsit. Ir gerumas to pono kardinolo! Ir mieląširdyste jo! Ak vien už tokią malonę jis vertas dar gyvas "palaimintu" apšaukti! Dirbkit jūs muzikai, lškit į žemę ir jieškokit anglies, nes kitaip bažnyčiose gal pritrukti anglių ir šventas biznis turės tada apsistoti. Tuom-gi tarpu šventas kardinolas-gardžiai privalgęs už jumis pasimels, pasilsės ir pašvės.

Klerikalai vis tebsibovina savo "Informacijos Biuru" Washingtone, kurią veda "daktaras" pabaigęs korespondencijinę mokyklą kaip su vandeniu ir masažiumi kaulus gydyti. Kalbėdami apie tą Biurą džiaugiasi jie kaip nesuaugę katinukai puslę pasigavę, girdi, jis Lietuvai laisvę (jiezuištišką) išgaus! O tuom tarpu nieks apart Rusijos ir Vokietijos socialistų apie tą Lietuvos laisvę nė galvos sau nekvaršina.

Švento Jurgio lietuvių ainiams "palėcia-vota," bažnytulė Chicagoy užsidegė. Didysis altorius supleskėjo, šventieji apruko, pondzielėliai apsvylo, ir nuostolių ugnėlė padarė ant kelių tukstančių. Tikintiems į Dievą galybė dabar aišku, kad senis Jehova supyko ant lietuvių už Maliausko pliauškimus ir Bučio bei Kemėsiaus tauzijimus "Drauge" ant socialistų. Rustybė Dievo dac ol!

Spring Valley, Ill., lietuvis katalikas apsigovė, papuolė į kalėjimą ir ten pasikorė. Cicero, Ill., kitas kunigų auklėtinis užpuolė žmogų, apyplėšė jį ir nužudė. Ar tik tiek? Ne, jei mes tokius dorus darbelius ištikimų bažnyčios šventos auklėtinių norėtume išskaitliuot, mums reikėtų "Kardą" kas dien leisti, ir pasididint bent porą desėtkų kartu.

Grand Rapids lietuviai katalikai džiaugiasi gavę už kunigą vokiečių, lietuviškai nemokantį, šmitą. Vargšai, be švento humbugo apsieiti negali, o iš patyrimo žino, kad lietuvių tarpe ir galą gali gauti bejieškodamas kunigo, kuris nebut grubijonas, tamsuolis, akyplēša, guodišius ir paleistuvys. Tad džiaugias gavę svetimtautį. Nesupras jo, bet gal nors kiek kaip padoras žmogus elgsis.

Skaityt korespondencijas mūsų katalikų laikraščiuose, o beveik kiekvienoj rasi te pasakyta: „Žmonės suvargę, nuskurę: tai girtavimo ir kortavimo aukos.“ O mes pridėsime nuo savęs: „Tai girtavimo ir kortavimo aukos. Bet tos aukos yra pasekme to mokslo, kurį į lietuvius čepija Romos kunigai. Kodėl tokių girtavimo, kortavimo ir paleistuvystės aukų nėra tarp laisvamanių arba protestonų. Kodėl žemiausis nupuolimas yra monopolizuojamas vien tik katalikų?“

Skaitant mūsų klerikalų laikraščius taip ir matai kemėšukus, karošučius, račkučius, pakštukus, poškučius ir kitus snarglius-ne-dakepusius kalbant apie „dorą“. Mat, koks pasileides šeškas, kuris jau savo doros yra netekęs neatmenamuose laikuose, myli kad kiti manytų, jog jie „dori.“ Tikrai dori vyrai ir moteris dorą įsikandę nečiuilpęs. Jie yra dori ir žino, kad kiti žmonės yra taipgi dori, kaip jie doriais but gali. Mūsų klerikalų nuolatinis rupinimosi dora liudija, jog dora su jais ir jiems panašiais senai yra atsisveikinusi.

Daytono lietuviai šventino savo bažnyčią. Tiek gero, kiek ir bėdos reikia jiems bažnyčios, lai turi sau. Bet netaip manė „kazonų“ katalikai, vadinami romiokais. Nuėjo keli girti, ir elgė ten kaip kiaulės. Kelios moterėlės paėmę tuos gyvulius, išmetė lauk. Bet už tai „Draugas“ iškoneveikia jų bažnyčią, pamaldas ir pašventinimą. Atminęs, kad yra pasakyta: „Garbinkite Dievą visi liežužiai, liaupskite jį įvairiais budais,“ mes pamisliname sau: bjaurėsių, begėdiškesnių, netolerantiškesnių gyvūnų visam pasauli nerast, kaip Romos bambizai ir jų pasekėjai, romiokai.

Jei kur tikėtai koks rožančininkas apsi-vagia ar ką kitką padaro, tai brostvininkų organai tuoj skubinas pranešti, jog laisvamaniai arba socialistai tą padarė, ir dar priduria, kad „baisios žinios“ arba „bauginantis faktai.“ Lai ponai sakramentų agentai neverkia, jei jie iki šiol lietuvių tautos visai velniop nenuvarė, tai dabar kada jiems sutonų padelkos yra taip pasekmingai karpomos, tai lietuviai nepražus, nes palengvėliu tų šventų humbugierių ir jų govėdos visai ne-liko!

Kunigas Jonas Žilinskas gyvenęs viename iš puikiausių New Yorko hotelių, labai uoliai agituoja už Lietuvių žemės Banką. Mūsų pasiekia gandas, kad jis gaunas ketvirtą dalį „už darbą“ iš visų tai bankai surenkamų pinigų. Norėtume žinoti ar tai teisybė?

Garbingas patriotas dėl pelno.

Kandidatas į dangų.

Pamokslas Praloto Bimbos.

EVANGELIJA.

Vandan Dievo Tėvo, ir Sunaus ir
Dvasios šventos, Amen.

Anuo metu karalius Herodas, išgirdęs apie Jezaus Kristaus užgimimą ir apie tai kad jo pamatyti atėjo išmintingi vyrai iš rytų šalies, sušaukė į kruvą visus vyriausius kunigus ir raštininkus iš žmonių tarpo, ir pareikalavo nuo jų, kad anie jam pasakytų, kur turėjo užgimti Kristus. O šie atsakė jam. Betleheme, Judėjoj, nes štai kaip yra, pranašo parašyta (Mikajiošius 5:2): 'O tu Betlehem, žemėj Judos, tu nesi visužemiausis tarp kunigaikščių: nes iš tavęs pakils gubernatorius, kuris valdys mano žmones Izraelių.' Tokie yra žodžiai šios dienos Evangelijos šventos, pagal šventą Mateušą (Mateušas 2:1-6). Amen.

PAMOKSLAS.

Vardan Dievo Tėvo, ir Sunaus, ir
Dvasios šventos, Amen.

Mano brangūs parapijonai ir parapijonkos, viršui aš jums padaviau žodžius dviejų šventųjų: pranašo Mikajiošiaus ir evangelisto Mateušo. Abu du juodu tvirtina, kad Jezaus tikslas buvo valdyti savo žmones, izraelitus, t. y. žydus, nes aiškiai pasakyta ir patvirtinta: "...kuris valdys mano žmones, Izraelių."

Dabar aš noriu atkreipti jūsų atydą į tą baisų žmonijos paklydimą, kuris pasiskleidė po visas tautas: meta žmonės savo tikrus dievus, ir po nevale veržiasi į globą to žydiško dievelio. Ar reikia didesnės bedievyystės, ar reikia bjaurėsno svetimdiejavimo? Žydų tautišką gubernatorių yra garbinamas per paklydusias avelas Perkuno ir Patrimpo

bei rustojo Pikulio, ir prie to garbinimo verčia farizėjai ir muitininkai mūsų pacios tautos. Nieko aš nesakyčiau dar, jei šis žydų gubernatorius, anot evangelisto Mateušo, pats kviestų svetimas tautas ir saktų: "Eikit pas mane visos tautos, nes aš atėjau jums gera padaryti visiems lygiai, ir jūs visi esate man lygiai brangūs, aš visus jums lygiai myliu." O ne! Šis žydelis buvo patriotas, ir atmenat, kad jis tarė: "Aš atėjau tikrai pas paklydusias avis iš namų Izraeliaus."

Todėl šaukiu aš į jums, mano mieli, kad atšiverstumėt, nebečiumėt daugiau tais šunkeliais, kurie veda į žydų tautiškojo dievo dangų, kad apsiziurėtumėt aplink ir suprastumėt, jog jūs esate lietuviai, ir perstumėt syki ant visados tarnauti svetimiems dievams.

Su tuom tikslu aš užduodu šiuomi jums visiems pakutos vietai už papildytas svetimdievystės nuodėmes, kad kiekvienas iš jūs bėgyje 3 mėnesių turite prie "Kardininkų" parapijos prirašyti po vieną parapijoną.

Taip jums lai lietuviškas dievas padeda!

SENIAU IR DABAR.

Kaip padavimai sako, senai, senai—apie du tukstančių metų tam atgal, ant žemės buvęs labai nepaprastas žmogus: jis skelbęs meilę, geradėište, mielasirdingumą, teisybę, ir tam papasijai. Jis netik skelbęs visas tas dorybes, bet ir praktikavęs tai: ėjęs pas varginguosius, paguosdavęs, suramindavęs juos, gydėdavęs ligonius, šėpdavęs našles, ir priglausdavo našlaičius. Jis nė nuo nieko niekados už savo patarnavimą neėmė nė vieno skatiko. Už jo prakilnumą ir gerumą, žmonės vadindavę jį "Dievu-žmogumi." Jo vardas buvęs Jezus iš Nazareto. Taip sako užsilikusi pasaka.

Jezus miręs. Jo mokslą pasiemė ant savo pečių skelbti tam tikra žmonių klėsa, vardu kunigai. Kunigų diktokas skaitlius užsiliko iki po šiai dienai. Iš to Jezaus mokslo jie padarė ranklių barbariškų ceremonijų su cinalais, cackomis, žvangučiais, blizgučiais ir cirkiniais vartalojimais, liturgija ir mosikavimu, o pati "mokslo" pavertė į šaltinį auksinio gešefto.

Vienas iš tokių to "mokslo" propagatorių yra kunigas Saurusaitis, Waterbury, Ct.

Kaip arti jis seka Jezų, matyt iš jo laiško minykų organui. "Draugui," kur apart kitko, rašo: "...aš pasakiau savo žmonėms, kad be \$50.00 aukos mes nevažiuosime į kapiną."

Jezus gydė ligonius ir velnius vaikė, pėsčias visur eidamas, kur tik jį kokia varginga moterėlė pašaukdavo.

Jezaus "apaštalas," "įpėdinis," Waterbury už karietą arba automobiliui nuvažiavimą ant pusvalandžio į kapines pazurzėt, ką nors po nosė—reikalauja \$50.00 ir už tai jis nežada nieko gero del griešninko išganymo padaryti!

Ką tas Jezus sako matydamas tą viską.
Bedušninkas.

BEPROČIŲ LOGIKA.

Kunigas:—Jūs socialistai skelbiate tiesą, lygybę ir brolybę pasauly, o žiurėkit, pas jus yra net turtingų žmonių, milijonierių. Kaip mes galime pritarti socializmui, jei ne kurie socialistai yra milijonieriai?

Socialistas:—Ar tai nekurių turtingų žmonių pripažinimas socialistiškų principų yra pažeminimas tų principų?

Kunigas:—Suprantama. Tas parodo, kad jūs esat išnaudotojai, lupykai, bedieviai.

Socialistas:—O kad tukstančiai katalikų yra milijonieriais, kad daugelis republikonų ir demokratų yra turtingais, tas tai nereiškia kad tos partijos arba katalikų bažnyčia yra netikusi?

Kunigas:—O tas, tai kitas dalykas: kas mums gerai, tas jums nevalia! Sprigtis.

MELŲ PASEKMĖS.

Klerikalų spauda yra tokia pliuškė, ten telpa tiek melo, tiek nebutų daiktų, tiek pasakų apie "cicilikus," kurie "gėdino numirėlės," "valgė išplėšę širdis," "vogė vištas," "salimuose (ir rask juos ten!) kunigus kritikuoja ir bažnyčias griauja," kad net patys katalikai netiki ką rašo "Draugas," "Darbininkas" arba "Garsas." Štai, kad kartais apie kokį pašlemėką kunigą pav. Strazdas ir teisybę parašyt, katalikai vistiek netiki, mano, kad kaip visada, taip ir dabar kunigai tik meluoja ir viskas. Laikas mums klerikalams but apsišvarinti ir pradėt nors kiek žmoniškiau elgties. Bet didelės vilties neturime, jau ne Balaamo laikai, kada asilai kaip žmonės elgės.

Spruckus.

Striokas prieš nieką.

"Nezaležninkija lietuvių tarpe negyjo, jų leidžiami laikraščiai neturėjo pasisiekimo"—verkia klerikalai pamatę vyskupo Mickevičiaus "Atgimimas." Na, ponai prabaščiai, jei tie vargšai "nezaležninkai" jums jūsų gešefto nepagadino, tai ko tas riksmas, kaip gaspadinei pabėgus? Navatni jūs sutvėrimai: socialistų saujalė, jie niekur negiluoja, nieko negali—o laikraščių špaltos apie juos pripildot ir knygas jų išniekinimui išleidžiat. "Nezaležninkai" taipgi tiek reiškia, kiek zero, o neužilgo tik jų niekinimui laikraščius pradėsit leidinėt, kaip kad prisidengę žinomo p. Svolačiaus vardu jau mėginote. Kodėl tokiam strioke prieš "nieką?"

kappa.

Ukininkų atyđai.

Burelis žmonių, kuriems rupi, kad pa auly oras būtų sveikas, matydami, kad iš rusų garsaus metodologo "konferencisto" bambizo Maliausko burnos taip dvokia nešvarumai, mėtai, smelztai ir abelnas pažinė, dorus ir gėdos supuvimas, kad jie buvo nutarę atšaukti jį gerbiančią visuomenę atidant galima būtų surengti mėslyvę ir iš dievų valgomo Maliausko burnos nori kiek iškašeruoti tas dvokiančias smetas. Vienok prieš tokį užmanymą užprotestavo keliatas ukininkų, kurie pastebi, jog ir mėslos yra naudingas daiktas, ir jie pataria, kad visi ukininkai, kurie nori savo dirvas įtręst, parsikvieštų Maliauską, užleistų jį ant dirvos, ir lai jis pradeda savo "konferenciją" apie "Francijos Bedievius," kaip jie gėdino negyvas moteris, valgę ge-

ras, minkštas, neraugintas katalikų širdis, etc. Nuo jo kalbos ir iš jos kils tančios smarvės dirva, sakoma, taip įsitrešia, kad mėslių visai tą metą nereikės. Parsikvieškite Maliauską iš mišnykų organo redakcijos.

Sakoma, kad minėtas mėslynis Maliauskas, pažįstas taip gerai istoriją, ir kad jis galėtų puikiai nupasakoti iš istorijos kaip Romos popiežiai savo motinas ir dukteris gėdindavo, kaip kardinolai užlaikydavo haremus, o dvasiškija susirinkdavo žiūrėti kaip į teatrą kada ant plečiaus jauni kunigai su miniškomis paleistūvaudavo, o vyskupa pas altorių moteris gėdindavo, kaip popiežiai popiežius trucidavo, o kiti griekus už pinigus atleisdavo ir savo benhartus kardinolais padarydavo, etc. Bet sakoma, kad toji šventoji istorijoje esą tiek smarvės, jog pradedant ją vėdinti galima dar žmonės kaip su "gazais" nunuodinti, todėl mali-meli Maliauskas išnesakas nieko.

Servus Domini.

Vienybė Tautininkų su Klerikalais.

Prieglaida Pavargusiųjų

ANT PROTO SĖDI.

Kunigo Kaupo brolio (buvusio laisvamanio) Juliaus redaguojamam dvasių organe štai ką randame parašyta apie neprigulminą bažnyčią:

"Prie maišelio su "sterlingais" susispietę šliuptymai, t. y. vidurmieji, nė silti, nė šalti visuomenės dementai, kuriuos anot šv. Rašto, išpjauti paprastai reikia."

Juliukas stovi dabar labai arti lietuviškų kunigėlių ir is ju malonės gauna ant "būnų ir buizos," todėl jam gerai yra žinoma, kad kur tik yra gešeftas is sakramentu, dangaus malonių ir kur pardavinėjamos kitos švento humbugo ypatybės, ten yra ir "maišelis" su auksineis sterlingais. Kadangi neprigulminą Tautišką bažnyčią kazioniems romiokams gadina bizni ir daro ju maišelį mažesniu, tad Juliuko piktumas už savo lakintojų gešeftą mums yra aiškus.

Kaslink išpiovimo, tai mes manome, jog neprošali but Juliukui padaryt operaciją, nė dabar matomai diduma jo proto yra toj daly anatominos, ant kurios jis sėdi. Gal galima but nors kiek jo į pakausi pertransferuot. Jei kitaip but, caca Juliukas to nerūšytų į laikraštį, ką jis dabar rašo. Psicho-Hirurgas.

DIEVAS IS PILVO PILVAS DIDYN.

Didelis pamokslininkas, konferencionistas Maliauskas pažįsta istoriją labai, labai gerai. Ir štai apart tų nelabųjų bedievių, kurie negyvas moteris gėdino ir valgė nemarinavotas katalikų širdis, pasisudidami į druską, atrado dar vieną bedievį, labai blogą žmogų, taip sakant tikrą biaurybę. Kol jis buvęs geras žmogus, ejęs spaviednės, davęs ant mišių, priimdavęs komunią, tai viskas buvę gerai, jis buvęs gražus, laišas vyrukas. Bet nelabasis ėmė ir pavirto į šliuptyrį! Ir ar žinot, kokie cudai pasidarė? Tagaties, kaip jis neina prie kaimunijos, neima į save dievo, virto bedieviu, ir kaip pradės jam pilvas augt, kaip pradės tas pilvas pusties, kad pasidarė taip cidelis, taip didelis, jog reikėjo tekėnukus padet, ir kur tik jis eina, tai pilvas ant ratukų tik br-br-br...

Strosnas daiktas, ta bedievytė, aš sakau! Jau vien iš baimės prieš didelį pilvą reikia kaip kada dievukų užkasti.

Kukutis.

JAU VAISIUS ISDUODA.

"Draugė" ir "Darbininko" siundymai, pravardžiavimai, užsipuldinėjimai, ir "dvasisku vadovu" blevyzgos, nepraustaburniavimai — jau isduoda vaisius: Lawrence katalikas dėl labo "šventos vienos" peiliu nudurė nežaliežninką!

Valio, prabašėiai, valio, misijonieriai ir konferencioninkai! Rengkite savo mulkius prie huguenotiškų skerdynių. Mums reikia dar Baltramiejaus Nakties ir Siciliškų Mišparų! Pasistengkite, ponai! Tai jūsų šventa užduotis.

"SČESTLYVA SMERTIS."

Papa Jonas X likosi nugalabytas bobos vardu Marozia, už tai, kad jis kėsinoši sumazinti jos įtekme ant Romos. Marozia turėjo sunu su pirmesniu popiežiu Sergijū III, ir ta ji paskirė šventos kataliku bažnyčios papa, po vardu Jonas XI. Ir taip naujas, neklaidingas vietininkas Jezaus Kristaus ant žemės pradėjo pildyt dangaus karalystę palamintaisiais Viešpaties. (Patvirtinimui žiūrėk: Encycl. Catholice, Vol. VIII, pusl. 426).

Historikus.

VELNIAS PAS KUNIGA.

I labā vakars, pons künige!
 Tai tu šīa manes šauki?
 Jau aplink visi sumigē,
 Tu nemiegi...Kogi lauki?

Kā liēpi velniamis' paimti?
 Pasakyk, ištark jo varda;
 Tavēs juk negalū imti,
 Tu skaitai švenčiausj "Karda."

Klerikalu dorą

Lietuvių Darbininkų Švento Juozapo Sąjungos organas "Darbininkas" užtėmyjo kad socialistai pasigavo jų šandarbininką, draugą ir vienmintį J. J. Ramanauskutį be rašant žemės rūšies donosus policijai ant St. Michelsono "Keleivio" redaktoriaus ir abėnai lošiant šnipelio rolę. Tuos donosus Ramanauskutis rašinėjo ant blankų, kuris taip skamba, kad jis esąs tos LDS sekretorius.

O gi "Darbininkas" išeina ir aiškina, kad tos sąjungos sekretorium esąs F. Virašas, ir teigia: "Pirmuoju LDS sekretorium buvo J. Ramanauskas, pasidirbdino jis tuomet laiskiniu lapu su paženklinimu savęs kaip LDS sekretoriaus ir ant tokio lapo parašė pranešimą."

O už tai kad socialistai sugavo klerikalus tarpe donosėika ir šnipelį, štai ką sako: "Visi LDS nariai privalo socialistams ir laisvamaniams tinkamai atsilyginti už tai." Už atradimą smirdėles, dar grąšina "atlyginimu!"

Na, o kaip su Ramanauskumi? Ką sako "Darbininkas" apie donosėiką ir samovancą-melagį, kuris nebudamas LDS sekretorium, savo melagingai tuom sekretorium persistačė ir visa Švento Juozapo Sąjunga apdrapstė šnipystės ženklais? Kaip ragina Karosas ir Gudai, nuskriaustiems ir apšmeižtiems katalikams darbininkams atisilyginti begedžiu? Nubaust jį? Išmest melagį donosėiką? O ne! Ne, jis geras vaikelis, tik socialistai negerai!

Ne šnipas

Maloni Pakusė.

Lietuvos laisvė

Tautininkai išleido iš savo Fondo "Lietuvos laisvei" jau suvirš \$3,700.00, ir už tai suteikė šliupui cigarų, baltakės, gerų laikų, proga pasivažinėti, ir šaukt "Vivat," kada kiti dėl Lietuvos ką nuveikia, ir melst daugiau "pinigų pragyvenimui."

Klerikalai iš savo Fondo išleido apie dešėta tukstančių maitinimui visokų flunkių "diplomatų," "advokatų" Gabry, kuris niekad advoktu nebuvo; "daktarą" Bieiskį, kuris niekad daktaru nebuvo ir kitų "sutvėrimų" kurie kitaip sau ant zupės uzdirbti negali. Lančo jie po "ambasadorių" kuknes ir kelnores, bet nė tie "ambasadoriai," nė ministriai, nė jų papa apie Lietuvą nė pusė lupų neprasitarė dar. Ir taip tie pinigėliai nuėjo ne naudai Lietuvos laisvės, bet šunukas ant uodegos galo nusinėšė su savimi į dangaus karalystę.

Socialistai iš savo Fondo paskolino Trockini \$200.00. Nedavė, bet tik paskolino. Ir štai šis Trockis pasake kuzerui ir jo gizeklams: "Laisvė Lietuvai ir lietuviams, o jei ne, tai jums reikės revoliucionisko proletariato kumscios paragaut." Ir Lietuva bus laisva.

Kuri iš tu partijų pasitarnavo Lietuvai geriausiai? Litvomanas.

O-GI SUDZIA?

Teisme du tarp savęs besibylinėjantieje susikirto, ir aštrūs žodžiai lakstė nuo vieno antram. Įsikarsčiavęs vienas visu balsu sutiko:

— Tamista esi visadiziausias asilas kokį aš esu bent kur nors matęs?

— Ei ponai, ponai! Jus rodos visai užmirštat, kąd aš čionais esu... patėmyjo teises.

NUKRITO.

— O ko čėdi ant žemės, Petruk?

— Nukritau nuo namo.

— Nuo namo nukritai?

— Taip...

— Nuo što go?

— Ne nuo žemiausio trepų laipto.

Betė.

MOKSLO IR TEISYBĖS LAPAI

Ar girdējot stebuklingā naujienu?

"Kataliku bažnyčia, krikščionybē, Kristaus mokslas—tai vienas iš kultūras kelinīu veiksmu," posmojas, matomai užsitraukęs minykas savo organe "Drauge."

Klausykit, vyrai—jei dar tādā esate—ar jums nesarmata tokias paikystes nōrs ir savo avutēm ir avinams skelbti?

Bažnyčia, kurī naikino senovēs rankraštus ir liekanas—kaip koncilium Nicejoj, Chalcedone, Konstantinopolijē ir kitur,—kultūras jrankis?

Bažnyčia, kurios galvos—pāpos—popieži—buvu guodis—iai ir paleistuviai kurie pēr šimtmečus su ginklais ir samdytomis armijomis tarp savēs kasiavo uz popiežu tiarā—kultūras veiksmis?

Bažnyčia, kurios popieži—pāpos priēmē pagonu viršāusio kunigo titulā, Pontifex Maximus po du, po trīs ir četurs, vienu ir tuom pačiu laiku viešpatavo ir viēni ant kitu anatēmas (prakeiksmus) siuntē,—kultūras skelbēja?

Bažnyčia, kurios virsininkai buvo bānriāusi simonistai (savo giminācians dalydāvo vyskupijas, urēdus, titulus), paleistuviai, ir žmogžudiai—kultūras rēmēja?

Bažnyčia, apie kurā šu pasibāurējimu kalba tos pačios bažnyčios šventais pripažinti sv. Hippolitus sv. Appolinarius, sv. Cyprijonas (cartagenos vyskupas), sv. Athanasius, sv. Jeronimas, sv. Euzebius, sv. Augustinas, sv. Paulinas, sv. Rufinus, sv. Origenas, sv. Celestinas ir kiti, kaipo apie urvā paleistuvēšiu, kupčiavimo sakramēntais ir bažnytniais turtāis, Intrigū lizdā, vis po priedanga šventenybēs—kultūras šalininkē?

Bažnyčia, kurios "tēvus" ir "popiežius"

turējo įstatymāis dar ankstybuose amžiuose tvarkyti ir varžyti, kad padēt galā skandalams ir žmogžudystēm net tokie krikščionis imperatoriai, kaip Trojanas, Maximinus, Aderionas, Valentijonas, Valens, Gratianus, Teodorius ir kiti—kultūras paturetoja?

Bažnyčia, apie kurā jōs pačios istorikai, kaip Tertullian, Cormenin, vyskupas Baronius, Platina, vyskupas Liutprand, Jaffe, Langen, Gregorovius ir kiti rāše kaip apie šaltinį neapskaitliuotamū nieksysčių—kultūras auklētāja?

Bažnyčia, kuri rengē kryžėiviskas kares su šimtais tukstančiu aukū; kurie siuntē kryžņkus ant Lietuvos žmoniū del jų gintaro, turtū ir geltonkasu mergaliū; kuri sukēlē septintmetinę karę ir paplūkdē Europā trisdešimts metinėj karē—kultūras šalininkē?

Bažnyčia, kuri degino Bruno, Galileo-Galilei, Hussā ir Kopernikā, persekiōjo Savonarollā, Wykliffā ir tukstančius kitu protautojū—kultūras draugē?

Bažnyčia, kuri išauklējo Aleksandrā VI, Benediktā IX, Jonā XI, Jonā XII Steponus, Innocentā VIII, Sergijū III, Formosā, Leonus ir desētkus kitu "šventu tėvū—popiežiū"—kultūras skelbēja?

Bažnyčia, kuri pagimdē Dominikā, Ignā Loyolā, Torquemadā, sv. Inkviziciją su šimtais tukstančiu aukū ant laužū ir torturų kambariuose—kultūras šaltinis?

Bažnyčia, kuri skerdē Quartodecimānus, Montanistus, Sabeliečius, Athanasiečius, Arionus; kuri išpiovē tukstančių tukstančius Huguenotū, Albingensū, Husitū; kuri rengē po globa šventos savo glōbējos, Kotri-

nos de Medici tokius "kulturiškus vakarus" kaip švento Baltramiejaus Naktis arba Sicilijos Mišparus—kultūros užtarytoja?

Bažnyčia, kuri pagamino žmoniją Tamsiosius Amžius; kuri ant kiekvieną mokslo pirmineigos ir demokratizmo apsireiškimo puldavo kaip kraugėringa hyena ant savo aukos, ir kurdavo laužus visiems tiems, kurie išdrįso žiūrėti toliau kaip kad tamsus minyko kopturą pavėlydavo—kultūros platinėja?

Kunigai, ar jūs manot, kad visi lituviai tebėra tokiais durniais, kaip tuose "palaimintuose laikuose" kada jūs tikinčius bemokslus kaimiečius galėjot už nosių vedžioti, ar jūs manote, kad nieks istorijos nepažįsta? Ar jūs patis istorijos rėsat studijavę, jei drįstate tokias paikystes viešai laikraščiuose skelbti?

Bažnyčia—girdi—buvo kultūrą keliančiu veiksmu!

Kodėl ne pelėda pamokslininku apie saulės šviesą, arba barškančioji gyvatė geruoju samaritonu?

Historikus.

Jau ir Danguj Neramu.

ŠVENTOJI DORA.

Respublikos Panama parlamentas, nežiurint, kad ta šalis yra davynės dešimts procentų katalikiška, priėmė įstatymą, kuris priverčia visas poras imti civilią šliubą, ir atima teisę kunigams duoti šliubus. Tas buvo reikalinga todėl, kad tie dangaus agentai nesvietiškai plėšė už šliubus, ir kur galėjo, tarp tamsių indiŃonų, naudodavosi sena teise vadinama "lex primae noctis," t. y. teisė pirmos nakties. Kunigai ir visas švento humbugo trustas jautėsi taip, kaip kirmėlės jaučiasi, jei kas ant skaudžios uodegos užmina.

Biaurus įsiutimo vaisius randam laikrašty "Panama Star and Herald," kur telpa telegrama nuo p. Pedrechi, Aguadulce alkaldos (teisėjo) teisių ministeriui Morales, kur jis aprašo, buk kunigas David Martinez savo pamoksle kalbinęs Aguadulce mergaites geriau išbėgti iš namų ir gyventi su vyrais be jokio šliubo, ir niekuo neprasižengiant kaip kad imti įstatymiškus civilius šliubus. Toks kataliku kunigo kvietimas savo parapijonų prie viešos paleistuvystės beabejonės buvo su žinia viskupo, nes kitaip kunigas but nedrįsęs tokiu biauriu žingsnių griebtis, kaipo atkeršijimą už sunaikintą šliubų biznį.

Kad netekimas to šaltinio įplaukų nekurios kunigas beveik iš proto išvarė, aišku, kad ir štai iš kokio atstatikimo Canal-Zone. Tula protestone civiliai apsivedė su kataliku. Jos sveikata buvo negeriausia, ir moteris sirguliuodama pusėtinai rupinosi. Štai ateina pas ją katalikų kunigas Morris ir užgieda sekančia dainelę:

"Ar tu žinai, kad tu visai nesi ženota su Janluci, ir tas yra priežasčia visų tavo vargų, ligos ir neliksmybės, ir jei Janluci rytoj ateitų pas mane su katalike ir prašyt kad aš juos apženyčiau, aš tuojaus tą padaryčiau, nes tu nesi jo pati. Tu esi biauri moteriškė, gyveni su juom paleistuvystėj, ir niekuom negeresnė kaip nešvairi kėkšė nuo gatvės, ir Dievas prakeikė tave ir už tai tu negali turėti vaiku ir jis pražudys tave ant amžių, jei nepradėsi gailėtis už savo mirtiną nuodėmę ir neliksi katalike."

Taip tai Roma platina savo "šventą vietą," savotiška "dorą," palaiko "šeimyną" ir apsaugoja kad nė dangus nė kunigų kišenė, nebut tuščia.

Petrodikalus.

RAPORTAI PRALOTUI BIMBAI.

BROCKTON, MASS.

Kas kuomi pasižymėjo 1917 m.

Sriovės.

Socialistai, troškimu ysiuotinos taikos.

Tautininkai, šaukdami už kares.

Klerikalai, tik pritarimu karėms.

Organizacijos.

Lietuvių Tautiško Namų Dr-stė, socialistiška valdyba bei jos veiklumu ir prelekcijomis.

Liet. Soc. Sąjungos 17 kuopa, bolševikiška pozicija ir narių padvigubėjimu.

Liet. Jaunų Vyrių Kliubas, aukomis politiškiems kánkiniams.

Liet. Moterų Progr. Sus. Am. 22 kuopa, savo veiklumu.

Liet. Piliečių Kliubas, triukšmingais susirinkimais.

Liet. Darb. Literatūros Dr-ja, 6 kp., literatūros platinimu.

"Vienybės" Dr-stė, progresavimu.

"Šv. Roko" Dr-stė, negalėjimu.

Am. Liet. Taut. Sandaros 24 kp., smarkumu.

Liet. Teatralis Rat. "Viesula," teatrais.

"Liuosybės Choras," nesusipratimais ir naujais mokytojais.

"Žiburėlis" (mažiukų) choras, mokytojais ir dainomis.

"Franklin Club," klėmsais ir nuomaruliu.

T. M. D. kuopa, nedatekliai narių.

Liet. Mokslo Dr-stė, apdumojimais apie amžiną atsilį.

Neperstojančios Pagalbos Pan. šv. Dr-te, maršavimu į kelnorę (bažnyčią sklepe) ir kunigėlių meile.

Vyčiai, bačkutėmis ir peštynėmis.

"Birutės" Dr-stė, pasididžiauvimu.

Ypatos.

A. Liūtkus, kritika redaktorių ir korespondentų, pliotkais ant Bagočiaus ir emigracija iš Tautiško Namų.

J. J. Ramanauskutis, gera ir drąsia uosle.

J. A. Svirunėlis, veikalų rašimu.

J. A. Turan, socialistiškų laikraščių platinimu.

A. Kireilis, Liet. Darb. Tarybos ir "Keleivio" girimu.

F. J. Bagočius, prelekcijomis.

P. M. Balsys, bolševikiška pozicija.

J. S. Ustupas, nemėile privatiškų laikraščių.

A. Vinkšnaitienė, monologų rašymu ir jų nepasirodymu.

B. Bubliauskienė, gabūmu ir veikimu.

A. Vaitkus, rupesčiu apie karėvius.

F. F. Bogužis, antimilitarizmu prieš karės paskelbimą.

Alb. Stonkus, gabūmu chorų vesti.

Emilia Stonkiutė, solisčių mokiniu.

Ona M. Vinkšnaitiūtė, monologais.

Julia Vinkšnaitiūtė, eilių sakymu.

Elzbieta Lepskaitė, sekretoriavimu.

M. K. Bubliauskiutė, rimtumu.

Stella Rayvutaitė, gabiu puošimuosi.

A. Matuliukė, trumpumu "dresiukų."

P. M. Kenaitė ir St. Rapolavičiūtė, daugumu aplankyty šokių.

Katie Donaraitė, "Liberty Bondais."

Mary J. Skučaitė, prielankumu vaikams.

Magdutė Daržinskiutė, nerimtais išsišokimais.

Stefe Chaplikiutė ir Anna Nevezelskaitė, nemylėjimu senmergystės.

Magdė Repaitė, apsiniaukimu.

Kunigo gaspadinė, kraipymosi.

Korespondentai.

"Kovoš", Brockton Reporter, ilgais aprašymais.

"Laisvės," trumpais ir aiškiais pranešimais.

"Ateities," Migdulėlis, socialistų šmeižimu.

"Keleivio," H. K. Mažiūkas nerašinėjimu.

"Naujienu," žvirblelogijos Studentas, žinių nesugraibimu.

"Darhininko," Jonas Keras, melais apie Montelliečių progresą.

"Kardo," Bimboš Vikaras, teisingumu.

Pralotąs Bimba teiks palaiminti visus tuos veikėjus ir veikėjas! Praloto Vikaras.

ANSONIA, CONN. Musų miestelio romiškas vilnaskutis jau taip nusidėvėjo ir žmonėms įsikirėjo, kad ir patys ištikimieji pradėjo prieš dukauną asabą krutėti ir spardyti. Įsikyrėjo jis visiems iki gyvau kaului, nes šposus tarp mūsų varinėja nuo senai. Atsibaladojęs čionai jis pirmiausiai išėdė iš po bažnyčios sklepo šviesos draugystę su knygynu, po tam pradėjo ermiderius kelti prieš Lietuvį Dieną, bet kadangi žmonės jau nebuvo mulkiai, tai po vadovystės narsaus lietuvio Jono Tareilos jo intrigos negavo pasekėjų, ir todėl jis su keliais pakalikais turėjo ausys nuleisti, o Lietuvį Dieną davė puikius vaisius. Bet ir tada jis dar nusto-
 tovėjo: kada žmonės susirinko paklausty kas daugiau ir kiek surinko, tad šis dangaus agentas pagriebęs vieną savo parapijoną, kad trenks, tiesiog į durys, kurios dar buvo uždarytos. Vyrukas po tam sako: "Vyreliai mačiau kaip kada ir socialistus metant žmonės lauk, bet jie kad meta, tai nors per atidarytas duris. Tai jau verčiau but socialistu, kaip parapijonu. "Neilgai trukus sis piemuo iš bažnytinės svetainės išvyjo ir lietuvių be-
 ną. Kad padaryt "klyn-džiob," išbombardavo bažnytinį chorą ir vargonininką, ir nuo to laiko mūsų bažnyčioj tyku, ramu, kaip turkų šventojo delmonoj. Jei ne lenkai, tai mūsų dangaus agentas galėtų savo hokus-pokus krėst tuščiom sėdynėm ir šventųjų paveikslams, o lietuviai nuo bažnytelės taip purtos, kaip kisielius nuo vėjo. Del tokių revoliucijų dauguma dievotų paliko bedieviais, nes ant šventų kalėdų negavo nė blyniukų su dziebulėliu perkasti. Liudna ir graudu žiūrėti, kad Amerikoje kerpamųjų skaitlius taip baisiai mažinasi.

Bukaprotis.

KENSINGTON, ILL. Pasaulys gal mano, kad Kensingtono nė ant žemės paviršiaus nėra, nes nieko apie šią garsią pylių parašyta nematyti. Taigi užsimaniau aš šį lietuviškai-italijonišką miestelį ant žemlapio užtubdyti. Noriu ką nors pranešti pasauliui apie gešefininkus. Turime jų čionai visokio plauko, tik ant laimės ar nelaimės švento gešefto mulkinybės nėra. Todėl vietiniai griėšninkai savo velnias turi tempti net 7 blokus į Roselandą pas garsų kupčių, kuris už beibių

dresių nuo socialistų slepiasi; kunigą Piterį Lapelį. Vargas ir jam: nusipenėjo taip kad ne tik jau už vaikų nuo socialistų negali pasislėpti, bet ir automobilių bijosi įsigyti, nes gali suluzt. Koronė Dievo, turbūt už jaunų parapijonų griekus, o tų išdykėlių velniukų yra čion eibės.

Pirmiau turėjome čion mokytesnį jerkų šventiką, prabaščių F. Sarafiną. Buvo tai vyras pabaigęs šešis kursus fondrėj (geležies liejykloj), o priegtam ekspertas šinkavime nes pirmiaus užžiūrėjęs karcemukę, kur įvairių linksmybių buta. Bet vietinės choristės sako, labai dievukus mylėjusios—į trumpą laiką net du bušelius miltų del dievukų sunaudota, kleckams kepti, todėl supykęs už tokią "žardlyvastį," palikęs išvažiuo.

Kiti biznieriai pyksta ant švento humbugo šinkuotojaus, nes girdi, susirenka pinigų čionais o praleist važiuoja kur ten į Roselandą su garsiu mulkių čaliu ir čypdavatkėmis. Todėl eina gandai, kad kokie nezaliezninkai norintys čionais lįzdą susipinti. But geistina, kad pralotas Bimba geriau čionai apimtų parapiją, nes kiek girdėjom, žmonelei lupikais labai neužganėdinti, todėl džiaugtusi gavę teisvbę skelbiančių dvasių kū vadovu. **Tony Venziano, Džienitorius.**

Fitchburg, Mass. Vienas iš musiškių kandidatų į dangaus karalystę įsigyjo automobilį. Nekurie mūsų biznieriai užsimanė turėt gerus laikus, ir todėl prisikalbino automobilščiką važiuoti į Gardner. Ten svečiuojosi taip kad viskas rodės dubeltavai,—su-
 brantama, taip ir pridera geriems tautos vyrams ir šventos vjeros šulams. Geraširdžiai gardneriečiai palydėjo savo draugus kitame automobiliuje. Girioj sustota atsisveikinti, ir suprantamas dalykas, tarp gerų draugų be baltakės negalima buvo apsieiti... Kaip meilingas tas atsisveikinimas buvo, nieks nežino, nes ten esantieji jau matyt nebegalėjo tik rezultatas tokios tautiškai-šventakupriškas ekskursijos buvo toks, kad garbingas Fitchburgo bizhierius ir jo gizelis atsidurė Gardnerio ligonbuty. Automobiliai likosi atrasti šalykely, sutriuškinti, o savininkas dingo po šiai dienai kaip druska vandeny.

Kitais metais turėsime karčemas ant vietos, taip kad ištroškusios dušios nebus priverstos keliaut į Gardnerį nutildyti jį.

Visada toks.

W. K.

Vierna Parapijonka.

Kun. Bimba Apžēļes.

AUGUSTA, GA. Nors karcemų čionai nėra, bet bažnyčių yra tiek, kad blaivą žmogų surast nė su žyburio nevisada nusisektų. Žmonės čionai svaiginami ne taip cackomis ir ceremonijomis, kaip Biblijos gazais. Už tai žmonių dvasios tamsumas yra lygus juodukų skuros juodumui. Su religišku fanatizmu ir tamsumu ranką rankon eina pasileidimas. Visas miestas paskendęs prostitucijos smarvėje. Pasibaisėtinas skaitlius jaunų mergaičių voliojasi prostitucijos purvuose. Neko kiame kitame mieste nėteko man matyt tokios protiškos ir moraliskos degeneracijos, kaip čionai. Su atvaziavimu kareivių, dalykai eina dar aršyn. Tai vis pasekmės geros kapitalistiškos tvarkos, ir visiai švento bažnyčios mokslo. **A. S. Kareivis.**

ROCHESTER, N. Y. Gal kas pasakys, kad pas mus nieko neyeikiama, tai būtų baisi neteisybė. Iki šiol neturėjome vyčių kuopos, sūbruzdome ir sutvėrėme. Dabar rengiame šokių pakėlimui tikėjimo švento, kad net viskas birba. Pas mus linkėsi ir kun. Maliauskas garsus socialistu naikintojas. Nors jis plačiai žinomas, kaip "Metodologijos daktaras," bet mes vyčiai iš jo "konferencijų" labai užganėdinti. Tiesa, mums smagu buvo, kada jis socialistus ir bedievius

šmeižė ir kailį pere, bet kada pasakė, kad nėra nei dangaus, nei peklos, nei dievo, tokio kaip mūsų klebonas mums nupiešdavo, o randasi tikrai dvasia, kurios negalima nei matyti, nei užčiuoti, ir kurį jokios vietos neužima, tai mums vyčiams net rukstu pasidarė. Dabar pas mus eina diskusijos ar Maliauskas yra "kytras-durnius," ar "liurbaskytruolius." Musų kunigėlis buvo pagavęs "riaumatizmą," bet dabar turbūt iš loskos visų šventųjų vėl sveikas ir jau keikia bedievius.

Šiaip jau viskas einasi katalikiškai.

Vyčių Generolas.

MINERSVILLE, PA. Nesenai mus bambiza iš sakylos paskelbė savo davatkoms ir rožančininkams, kad mūsų miestą aplankys labai garsus kalbėtojas, snipologijos praktikas Ran anau-kutis. Ateio ir prakalbos. Susirinko sąrugusių, apžėlusiu ir apkerpėjusių davatkų virtinė. Smarvė kokia buvo syktinė užtersta, liūdėjo, kad dauguma tų

kandidatų į dangų jau po kelis metus buvo nesimaudžiusios. Pasirodė ir prakalbininkas, ir pradėjo pasakoti, kad jis esąs niekas: nekalbėtojas, nekunigas, nepriėris. Tiesa, iš viso jo barškėjimo buvo aišku, kad jis netik pats nieko nežino, bet turbūt nė ponas Velniukas negalėtų pasakyt kam jis geriau tikęs, apart dūnosų rašymo. Tik prispirtas prie sienos prisipažinę, jog jis skundžia policijai kalbėtojus, ir girės, kad toki prakilniū darbu tik kunigai ir jis teatlieka, pridurdamas, kad "apsiteršus karvė, apteršia visą kaimėnė" (suprask, kad jis yra ta karvė, kuri aptersė visų vyčių ir juozapinių brostvininkų bandą.)

Susirinkusieji, net doresni katalikai, apleidė tas "prakalbas" su neskaniu smoku burnoje. Jei kunigai naudojas tokio individuum prakalbomis, tai mums aišku, kad su tais nė vienam padoriam žmogui nepakeliui.

Kun. Dumčiaus Parapijonas.

KUNIGŲ DARBO VAISIAI.

Minykų organas verkia ir aimanuoja, kad po lietuvių kolonijas trankosi visokios rūšies "kunigai". "Teologijos Daktarai," ir panašūs špieliai, rinkdami nuo mulkių dolerius ir prižadėdami jiems dangaus karalystes už tai. Bet kas kaltas tam, jei ne mūsų lietuvių kunigai? Kas palaikė ir palaiko liaudį didžiausioje tamsybėje, kas per savo sutoną iš lietuviškos jaunuomenės šnipus ir donosėikus, kur rasi tokius begėdžius, veidmainius guodišius ir paleistuvius, kaip kad yra Amerikos lietuviškose kolonijose ir rožančininkų redakcijose. Jei lietuviški kunigai but nors dešimta dalis to kaip padoriem žmonėm pridera but, tokių skandalų ir schyzmų nebutų. Bet ko jūs dabar norit nuo liaudies, kęsdami savo tarpe Maliauskus, Krasnickus, Ramanauskučius, Račkūs, Pakštus arba Brandukus? **Brostvininkas.**

KAS GAUS DVARUS.

Kun. Dabūžinskas savo prakalbose štai kokia naujieną skelbia: "Jeigu Lietuva bus laisva, tat reikės kaip gint daugiau vaikų turėti. Kas turės 12 vaikų, duosime dvarą."

Jei taip bus, tai mes pažįstame daug lietuvių kunigėlių, kurie gaus po du ir tris dvarus.

— **Šmucas.**

Kunigu žiedai

Lawrence lietuvis katalikas Jonas Kraučiuonas papjovė lietuvi "nežalėžninką." Izidorių Kavaliauską. North Abingtone lietuvis katalikas Stasys Šaulėnas supjaustė lietuvi bešėvį Miką Savicką. "Drauge," "Darbininke," ir "Garse" siundykit savo rožančiuotus gyvulus dar daugiau! Skleiskite uoliau savo "šventą viera!"

New Yorko policija sugavo katalikų kunigą, monsignorą John J. Dunn, kancelerių New Yorko Rymo—Katalikų diecezijos, besilant \$1000.00 tulam liudininkui, kad jis prasišalintų iš miesto. Kada policija nutvėrė jį tad "diecezijos kancelerius" durnai šipsodamas teisinosi kad jis tikrai "fulinęs."

Laikė rinkimų Louisville, katalikai susiorganizavo neįleisti į valdvietes nė vieno nekataliko. Su pagelba policijos jie visą rinkimų dieną terorizavo žmones, ir neleido balsuoti tiems, kurie jiems nepitarė. Merrit Drane, įžymus vietinis pilietis, kurs reikalavo savo teisės, but prileistu balsuoti, ir už jį užsištojęs policijantas nekatalikas Hefferman, likosi sunkiai pašautu. Toj nešventoj unijoje dalyvavo airiai ir vokiečiai katalikai.

Miręs Austrijos imperatorius, Pranas Juozapas, ainis viduramžių razbaininkų-baronų, buvo viens iš didžiausių paleistuvių ir doriškų supuvėlių pasaulyje, nors tame pačiame laike jis buvo "apaštališka galva" vengrų katalikų bažnyčios. Idant kelionė į čysčių but sklidesnė, sakoma, kad kunigai suvar-toję pusėtinai šmaravidlos, suteikimui "paskutinio pamozojimo."

Katalikų kunigas M. R. Gerrin prabaščius katalikiškos parapijos Caney, Kansas, likosi nubaustas \$500.00 ir 6 mėnesius į kalėjimą. Parapijonai patį užpuolė ant kunigėlio namų ir jo lovoj rado merginą. Kunigui Gerrin už tai, kiek mums žinoma, vyskupas Hennessey netik kad nieko nedarė, bet perkėlė į didesnę ir geresnę parapiją.

"Suv. Valstijose žvakių sunaudojama už 20,000,000 dolerių. Didžiumątų žvakių sunaudojama katalikų bažnyčiose"—rašo brostvininkų organas. Dvidešimts milijonų! Na, ir ar tam dievui geriau, saldžiau ant širdies nuo tų žvakių degimo? Kiek tad ašarų but galima nudžiovinti, kiek skurdo ir vargo prašalinti su ta dvidešimts milijonų suma! O dievui kas iš tų žvakių?

Visukatalikiškiausias miestas Suv. Valstijoje yra New Orleans, ir podraug jis iki šiol buvo vienintėliu miestu visoje šalyje, kur palėistuvės iš pardavinėjamo savo kuno turėjo mokėti mokesčius palaikymui policijos ir bažnyčios. Ot, iš ko tunka "šventas tikėjimas."

Kanadai sugautas ir suareštuotas Ignas Zingeris—Zinkevičius, buvęs Elias "bankos" kasierius, kurs apsivogęs papurtino savo katalikiškas kojas. Zinkevičius buvo uolus vytis ir įžymus kunigų čebatlaižys, taip kaip ir jo ponas Eliošius. "Šventas mokslas" mato mai veikia.

Pranas Virakas, pasirašęs F. V. klovikalų lapeliuose rašo kaip "balsas iš liaudies." Geriau but užvardijęs: "špitolninko balsas iš po bažnytinių sklepo, ir dėkingai šaukia už tai, kad prabasčius Tamošius į porą mėnesių \$70.00 dovanų yra davęs, už kuriuos nusipirkau rusiškų rublių!" Tada žmonės but geriau suprātę "vėiom die-lo."

Kas kunigams daugiau rupi, išganimas dušių ar turtų susirinkimas? Ant to klausimo geriausiai atsakyt gali tie, kurie mato juos poniškai paloco sie gyvenant, o mirštant paliekant didžiausius turtus.

Dievas sakoma sutvėrė pasauly—saulę, mėnulį, žvaigždes, žmones ir gyvūnus—į šešias dienas, o septintą ilsėjosi. Jis turbūt labai pailso, nes nuo to laiko matomai vis tebsilsi; nes iki šiol dar nieko kito nesutvėria.

Mėginkite buti laisvais žmonėmis, netik kuniškai, bet ir protiškai laisvais.

Kriščionys yra labai nelogiški: jie meldžiasi prie dievo, kad anas duotų jiems "kasdieninės duonos," o patis ir aria ir sėja, kad tą duoną užaugint; jie tiki, kad dievas išklausų jų maldų, o vienok stato perkunsargius, kad žaibai bažnyčių neuždegtų.

Kunigai tvirtina, kad gyvūnai neturi sielos (dušios). Jei taip, tad dangus be paukščių, žuvų ir gyvuliukų yra labai neįterisinga, monotoniška vieta.

KAS KĄ PERSTATO.

Minykų "Draugas" rašo kas kokią partiją perstato Rusijoje ir štai ką nupaskoja:

"Social-Demokratai.—Šią partiją perstato prof. Miliukovas ir kunigaikštis Lvovas."

Mēs visai nesistebim, jei Bučiui, Kemėšiui ir Maliauskui Miliukovas ir Lvovas "perstatų" Social-Demokratų partiją. Ak, jiems absoliutiška pakaušų tuštuma (vacuum) tarnauja už smege-nis, švento Vyto šokys—ceremoniališkas Dievo garbinimas, kvailiavojimai—išmintį, o burnojimai ir pludimai—tarnauja vietoj pamokslų.

Apdumojimai ir Atlaidai.

Dangus, vienintelis dangus yra čionais ant žemės, ne kur kitur, ir visi protingi žmonės trokšta jo čionais. Vaikus ir paikšus galima nubovyti nepamatuotais ir negalimais priežadais.

Kunigai pasakodami apie užgrabinį gyvenimą pasakoja apie tai, apie ką ne jie patys ne jų klausytojai nežino ir niekad nieko žinot negali.

Tikėjimai pagelbsti palaikyti pilnais kunigų kišenių ir beprotnamius.

Tikėjimai yra sueikvoję milijonus gyvasčių. Žmonės, kurie tiki praleidžia savo laiką paikoms meditacijoms ir tuomi nuskriaudžia žmoniją, kuriai ne vienas iš jų galėtų gal ir dikčiai pasitarnauti.

Dievas sutvėrė pirmiau gyvūnus, paskui žmogų, ir už tai, kad žmogus dievui nepatiko, jis paskandino netik žmogų, bet ir gyvūnus. Kodėl gyvūnai turėjo atsakyti už žmogaus negerumus? Kodėl žuvys lygiai nelikosi mubaustos, nes jų Tėvas neiškandino?

Reikia but drasiu, kad kovot su papizmu, kuris kaip kokia didžiausia nepalaima kanina ir dergia žmoniją per pastaruosius 16 šimtmečių (nuo kruvinąjo Konstantino laikų).

Kiekvienos dienos nuotikiai su visais nepasisekimais, vargais nelaimėmis ir linksmybėmis yra ludininkais, kad nėra visugalingo, viską žinančio valdono, bet viskas yra pagal gamtos istatymus.

Kada mes pamąstome, kiek niekšyščių yra papildyta ir kiek kraujo pralietą vardan Dievo ir įstatymų, nenoromis prieini prie išvados, kad per amžius iki pat šiai dienai vienas ketvirtadalis visos žmonijos susidėjo iš niekšų ir fanatikų, o trys ketvirtadaliai iš vergų ir mulkių.

Hervetus yra pasakęs: "Aprubežiuot spaudos laisvę, tai yra įžeist visą tautą; uždraust skaityti tam tikras knygas yra lygu pasakyti, kad gyventojai yra bepročiai arba vergai." Kunigai žino, kad visi tie, kurie eina į jų bažnyčias, yra bepročiai, ir todėl draudžia skaityti progresyviškas knygas ir laikraščius.

Jei Dievas negalėjo sutverti geresnio pasaulio kaip dabar, jei Dievas tik tiek teži-
nojo, kiek yra parašyta Biblijoje, jei Dievas negalėjo pagelbėti nė savo sūnui, ir tas sūnus negalėjo gelbėti pats savęs, tai kaip, dėl šimto velnių, jis gali gelbėti kitus?!

Kadangi leopardai ir papistai negali atmainyti savo ypatingo drižumo, beveik jau laikas, kad žmonija pasiųstų juos atgal į raištus.

Vienas kunigas yra daug naudingesnis valdančiai luomai, kaip šimtas kareivių. Kareiviai mat gali pradėti mastyti. Kunigai—niekados to nepadarys!

Jei girtuokliu ir žiuliku jieškal, nueik pas karčemos arba bažnyčios duris arba prieik prie spaviednyčios.

Religija yra paremta ant prietarų ir paklusnumo, o auga ir minta nežine.

Ištikimas kunigų pasekėjas yra visada ištikimas karalių arba valdančiosios luomos vergas. Tokie žmonės neprotauja—griekas, tą daryti!—Jie tik tiki!

Žmonės su sveiku protu nereikalauja ne bažnyčios ne kunigų, kad jiems pasakotų ką daryti, o ko ne. Vaikus ir bepročius tik reikia mokyti.

Kuniški vergai likosi paliuosuoti. Dabar, draugai, pagelbėkite mums paliuosuoti tuos vergus nuo kunigiškų prietarų. Platin-
kite "Kardą."

Nė vienas skurlupių gešeftas nėra taip geras, kaip katalikiškos bažnyčios. Ten lupą ateinant—už krikštą,—bunant—už penkių rūšių sakramentus, ir išeinant—paskutini pamazojimą ir burbėjimą kad numirėlis į pragarą nepapult. Čyščius, griekų atleidimai ir kiti švento humbugo materiškai nieko nekaštuoja ir niekad nepagenda tai viskas ką gauna—grynas pelnas!

Sakoma, kad velnias bijas kryžiaus, o žydas kiaulienos. Bet turbūt velnias nesibijo kryžiaus o žydas kiaulienos nė šimtinės dalies tiek, kiek katalikai bijosi, kad valžia neišleistų įstatymo pagal kurį visi klioštoriai, mergnamiai ir katalikiškos prieglaudos but inspektuotos. Mat dabar nieks nežino, kas ten dedasi, tiktai kaip kada nūdegus kokiam šventam namui, randama po kelis šimtus tuogimusių kudikių kaulelių. Neberėikalo kunigai vien prisimėnus apie tų namų inspekciją, duksta, siunta, iš kailio neriasi.

Kunigai savo bedieviškais darbais, paleistuvavimu, išnaudojimu ir mulkinimu taip įpikino meksikoniečius, kad šie pakėlę šventas įlegamąsčių sutonas pradėjo savo tėvelius dirnavoti ant sėdamosios vietos. Po šimtmečių kunigu apaštalavimo Meksikoje, beveik visi meksikiečiai liko bedieviais.

Dievas, Jezus ir Marė iki šiol dar tebėra nė vieno nepagelbėję. Ką žmonės turi, jie turėjo susirasti ir pasidaryti. Tad kam tos maldos?

Jei žmonės nebut geresni už Dievą ir jo pranašus, jie visi būtų kalėjimuose arba ant kartuvių.

Neeikvokite laiko maldoms prašydami pašalpos iš dangaus. Darbuokitės, ir pasi-
gailėkit patįs savęs.

"Petro skatikai" nupuolė net 60 procentų. Popiežius strioke ir nori kuogreičiausia karės pabaigimo. Mat, tie biedni velniai, kurie sumokėdavo tuos skatikus kaip pensiją dievui, beveik visi išmušti, ir dabar Kristaus įpėdinis jaučiasi biednų ir nuskriaustu.

Jei papa ištikrųjų yra priešingas karei, ir jei katalikų bažnyčia yra ištikrųjų Kristaus bažnyčia, tai kodėl tas galingas "karalius ant karalių," "dievo įpėdinis" neuždraudžia visiems "vierniems katalikams" kariauti? Kadangi du trečdaliai kareivių šioj karėj yra katalikų, išleidus tokį uždraudimą karė tuojaus apsistotų.

Jei Biblija yra Dievo žodžiu, tai Dievas yra paikas, nešvarus, nedoras, kraugėringas nieksas.

Tiktai begėdiški bepročiai gali save vadinti esantis įpėdiniai arba vikarai Dievo. Kokiais tad mulkais turi būti tie, kurie tokius arrogantiskus bepročius "šventais tėvais" vadiną.

Užpuldinėjimai žmogžudystės, keikimai ir boikotai yra argumentais pas laukinius žmones. Tokiais argumentais naudojasi ir "šventos katalikų bažnyčios" atstovai.

VINCAS ŽEMAITIS,
304 E. Mahanoy Str.,

Mahanoy City, Pa.

"Kardininkų" Garbės Legijono narys ir
žymus "Kardo" platintojas.

PRIVATIŠKA KUNIGO BIMBOS KORESPONDENCIJA

Šai kokių malonių žinių gaunu aš nuo savo ištikimųjų! Duotų Dievai nuo Olympaus ir Parnaso, bei tos vietos, kur mūsų senis Perkunas su Pikuliu diskusijas apie Lietuviškai-Latvišką respubliką varo, kada Patrimpas vos spėja juodom midu nešti, kad rastųsi daugiau tokių, kurie panašiu budu apie savo dušių likimą ir mano kišeniaus sveikatą rupintųsi! Atminkite, parapijonai, kad gyvename karės laike, ir senis Jehova sustreikavę, manos ir dangaus nebmets, ir už viską kas sudaro mano organą, reikia mokėti "cash." Susipraskit. Pralotas Bimba.

"Kaipo ištikimas parapijonas siunčiu tau, garbus kunige Bimba, biaurybę dolerį, už kuri meldžiu netik visų griekų atleidimo, bet taipgi "Kardą" kas mēnesį, nuo bedievių apsigynimo. Už kitą dolerinę ir kveterį, prisiųskit man Kalėdinio "Kardo" misionieriškiems tikslams. Bet tai neviskas: einu ir sutinku nuliudusį sudiev, kuriam gyvenimas nesišypsoja. Išklausinęjus patyriau; kad jis sau dvasišką peną semia iš bedieviškų laikraščių. Užsirašyk "Kardą," sakau, tik viens doleris; turėsi per visus metus su kuom nuo šėtono apsiginti ir gatavą tikieta į dangų. Jis tuoj įspraudė man dolerinę, ir liepė ją kuogreičiausiai tau, Bimbe, perduoti ją. Taigi čion visi. Viso \$3.25."

E. Rochester, N. Y.

T. B. Labeiko.

"Galingas kun. Bimba! Gavau pranešimą, kad jau mano duoklės išsibaigė, todėl nelaukdamas nieko pagavęs gyvą dolerį siunčiu į Tavo šventas rankas, o jei užvilkdamas nusidėjau, tai už pakutą pagriebę atsivedu su savim naują parapijoną. Siųsk ir jam aštrų "Kardą," kad galėtų nuo visokių bedievių apsiginti."

De Pue, Ill.

Kun. Bimbos Tarnas.

"Na, mes čionais esame bolševikai iš grynai raudono kraujo, bet nepriešingi jūsų "Kardui". Čionai rasite 4 naujus Raudonosios Gvardijos narius, kuriems reikia apsiginkluoti Tavo aštriu "Kardu."

Lāwrence, Mass.

P. A. Smith.

"Šiame laiške rasite susuktą dolerinę, palaikymui manęs parapijonų tarpe. Matydamas, ant jūsų tiaros ir stulos \$ ženklus, suprantu, jog vienos neužteks, todėl neužilgo prisiųsiu penkinę, nes noriu tapti prabaščiau Bimbos kolekatorium."

Cleveland, Ohio.

Jos. P. Krivaitis.

"Su dvasiška pagalba tavo švento "Kardo," nepraslinkus nė metams, aš pamečiau visas bedieviškas pliuškybes ir virtau tikru žmogumi. Štai dolerinė, apginkluok savo "Kardu" ir mano draugą, nes labai ištvirtęs, gal ateis ant gero kelio." V. Kavaliauskas.

Čionai rasite \$2.00 duoklių į Bimbos parapiją (kad jis kada nors arcivyskupu liktu!) už manę ir mano draugą. Aš noriai liksiu misiūnieriūm skleisti dievo žodį su pagalba aštraus, blizgančio "Kardo."

Westville, Ill.

S. Kostantinas.

"Nepamucnasis pralote Bimba! Nors Tavo rustybė nepermaldaujama, bet kad išgirsi maldą mano, ir pamatysi šį dolerinę mano, žinau, kad Tavo širdis atsileis! Mano dusavimą padaryt dar griaudesniu, štai ir mano frentas kloja dolerinę, taip kaip anoj senovėj kad Kristui ant asilo jojant utelėti žydai kuzijokais kelią klojo. Yra tai dusavimai iš gilumos dušios žmonų, kurie su Tavimi nori dangų karaliauti ant amžiu amžinųjų."

Cicero, Ill.

J. Aceris.

Šimtą "Kalėdinių "Kardu" paleidau į tikinčiųjų tarpą greičiau kaip vargoninkas, kad galejo savo plotkelias paleisti. Prisiųskit dar kita šimtą. Taipgi rasite čionai plaukštą naujų skaitytojų. Žmonijos dar daug neįsdirbtos dirvos!"

Mahanoy City, Pa.

V. Ž.

"Tiesa sakai! Bet mano artojų dauguma bijosi agres, ot kame bėda. Apie šimtas vikaru-agentų jau suvirš metai dziaugias kvitarnusais, bet skaitytojų neprisiunčia. Toks darbas tai šaukiasi tiesiog į dangų "atmoninimo!"

Kun. Pralotas Bimba.

"Čionai rasite \$3.00 kaipo metinę mokesčių už du senas ir vieną naują parapijoną-kardininką. Lai sviesos Kardininkų legijonai auga, kol nepervirsys visas kitas armijas."

Minersville, Pa.

Juezas Čiudinis.

"Jau matau, kad ponas Velnias savo nagus ant manęs isketes laiko, kaip tik pažadėta is parapijos isbraukti. Todėl prisiunčiu dolerius. Viena be kelių, kaip be "Kardo" gyventi!"

N. S. Pitsburg, Pa.

A. Simonaitis.

"Atrodė apgėrskimą per sventą "Keleivį", kad pas tave, kaipo apiekuna dangiškų lėskų randasi netik sventas organas "Karda", bet ir "Caro Nurelino" paveikslas. Prisiųsk man ir padėsiu jį po krikštoliniu stiklu ir branginsiu daugiau, kaip Mona Lisos vėdra-ti. \$1.25 padėngs nuostolius."

Seaside, Oregon.

J. Apinaitis.

"Prisiunčiu \$1.00 už kurį prabaščius Bimba siuntiesi man savo organą per metus. Priegtam pranesiu, kad jei ne Tavo šventas organas, as mekadod nebučia pasiiliuosavęs nuo Romos zabangų. "Kardas" išgelbėjo mane ir mano dušią."

Akron, Ohio.

Vierna Parapijonka.

"Miela irdingiausias, brangiausias dievu patepti kun. Bimba! Paklydėlis, pirmiau apleides tavo parapiją, kaipo marnotraunas sunus grįždams atgal meldžiu prumti mane po savo ir savo gaspadines šķvermais."

Bridgeport, Conn

S. P.

"Dvasiškas tėveli, manau, kad kaip neatmeti parapijinių duoklių, neatmesi nepagudojęs nė skundo savo ištikimo parapijono ir šveicoriaus. Pas mus atsirado burelis jaunų, sveikų vyrų, kurie po tris-keturis dolerius ant dienos uždirbdami, skriaudžia mane, negalinti dirbti. Štai, keli mūsų kliebiečiai, neatsteisia su mamim po kens dolerius nežiurint ant to, kad nekuriems iš jų prašant as savo pinigais net tavo organą jiems užsakiau. Padaryk taip, kad tokie šėlniai tikietais nors į dangų nedasigauti."

Minersville, Pa.

Senas Singelis.

"Norėdamas turėti "sure" tikieta į dangų, siunčiu \$1.00 ant "Kardo". Jis beabejonės pagelbės man sušartinti su sv. Petru. Norėcia, kad išvalytų kertukę dangų ir dėl manęs, nes dabartiniuose laikuose gal greit prisireikti, o kuomet Mikolas pradės į ragą pust, tada jau nebus laiko."

Cambridge, Mass.

Žemaitukas.

"Gavau pranesimą, jog esiu gatavas ant išstajumo is parapijos ir todėl skubinuos pas Tave, kursai esi didesnis už kunigą, pralote Bimba, su doleriu, kad netik paliktumi mane prie savo mylistų šaltinio, bet ir prididintum savo sventą raštą, nes buvo čionai misionierius, kufio kalbos verčia jieskoti teisybes, o tą tikrai galima rasti "Karde."

Vandergrift, Pa.

Tavo Grinorius.

"Aš labai tankiai vartoju ginklą, kuriuo mi mane prabastėlius Bimba apginklavai. Be "Kardo" rodo, ir gyventi but baugu. Bet štai, patėmyjau, kad ir Revoliucijos Paveikslą dar turi. Taigi sutaupinusi dolerinę pakėavoju ja šventiems tikslams. Paveikslo laukiu - rodo, ir sapny matau kaip raudonasis Mike su visu bagažu Sibirijos link traukia."

Philada, Pa.

Marė Laudanskaitė.

Parapijonai! Aš negaliu nė šimtinės dalies jūsų malonių ir širdingų laiškų sutalpinti, vietos stokos dėlei. Nepikite! Toliau talpinsi tik tų laiškus, kurie pasitarnaus dievams atvesdami į parapiją nors vieną naują parapijoną.

Kun Pralotas Bimba.

(Kandidatas į Arcivyskopus).

PASAKA-NE-PASAKA

Buvo ant sviesto tulas idijotas,
Kuris kiekvieną į kovą vadino,
Jisai vadinos narsus Don-Kišotas
Bet jį didvyriu nieks nepripažino.

Budavo ką tik pavadinis imtynėn,
Ans sukvatojęs tik rarka numoja
Ir ein' murmeldams: "pas jį smegeninėj
Kažkas negera, lai sau sveikas joja."

Didvyrio akys tuomet sužibuoja!
Apimtas keršto ir pagiežos noto,
Mėtosi, blaškos, varsto ir kapoja,
Bet vietoje priešų — tik tuštumą oro!...

Kartą jis įodams maluną gamatė,
Vėjas maluno sparnus pusdams suko,
Mus Don Kišotas durtuva atstatė,
Sparnams maluno sustoti susuko!

Sparnai neklatėse, didvyris įpyko,
Puolės į kovą!... Bet kas atslitiko,
Manau, nereikia jau jumis nei sakyti,
Kiekvienas galit patsai numanyti.

Taip ir pas mums mazi galuotai
Manė syietis duris niefms Bolševikų varda,
Įgys Titanu, Robespierri garbę,
Tečiaus o' dėja' tai tik Don-Kišotai.

"KARDAS"

Illustrated Monthly Magazine of
Humor and satire.

Published by "Friends of Liberty"

251 Broadway, So. Boston, Mass.

SUBSCRIPTION PER YEAR:

In the U. S. of N. A. \$1 00

In Canada and Europe \$1.25

Single copy 10c.

"KARDAS"

Ilustruotas Juokų bei Satyros mėnesinis žurnalas.

Leidžia "Laisvės Draugai"

251 Broadway, So. Boston, Mass.

PRENUMERATA METAMS:

Amerikoj \$1.00

Canadoj ir Europoj \$1 25

Pavienis num. 10c.

Entered as second-class matter April 25, 1917,
at post office at Boston, Mass. under the Act of
March 3, 1879.

True translation filed with the post-
master at Boston, Mass., on January
30, 1918, as required by the Act of
October 6, 1917.

Tikietas į Dangų.

LOCA IN CAELUM ET DONA DOMUM
LECTOR "KARDAS".

Rex caelestis:

JAHOVA ET FILIUS

Serviens portae caelestae: PETRUM

ANNO DOMINI MCMXVII.

PASARGA: Su šiuo tikietu į dangų bus
plendziami tik "Kardo" skaitytojai. Todek,
katrė po mairiai norit dievo veidą paregėti,
tū j už sra-sylite "Kardą." Tapęs "Kardo"
slautytoju, tapsi ir dangaus gyventėju. Už
vieną dolerį į metus dangus užtikrinatas "šur."

Šventas Petras.

KIEKVIENA DIENA

kada tūkstančiai darbininkų išeina iš
fabrikų, juos pasitinka vaikai, parda-
vinėjantys pirmutinį ir didžiausią lie-
tuvių dienraštį Amerikoje "NAU-
JIENAS." Darbininkai perka ir skai-
to "NAUJIENAS."

"NAUJIENAS" taipgi skaito inte-
ligentai, biznieriai ir profesionalai.

"NAUJIENAS" taipgi skaito mo-
terys, merginos ir jaunuomenė.

KODEL? TODEL KAD—

"NAUJIENOSE" telpa kiekviena
dieną daug naujienų, žinių iš karės,
iš viso pasaulio, politišku, mokslisku,
apie moterų klausimų, apie jaunimo
reikalus. "NAUJIENOSE" taipgi
telpa daug pajieškojimų giminių, pa-
jieskojimų darbų ir darbininkų.

Jūs gi gyvenate pertoli nuo Chi-
cagos, tai vaikai negali Jums "NAU-
JIENU" parduoti. Todėl, tuojaus
išpirkite Money Orderį ant \$5.00, o
"NAUJIENOS" ateis pas Jūs į na-
mus per vienus metus KASDIEN!

O jeigu nenorėtumet tiek pinigų
paklot ant karto, tai prisiųskite Mo-
ney Orderį ant \$3.00, o gausite "NAU-
JIENAS" kasdien per pusę metų.

O jeigu nesitikite nei pusę metų
ant svieto gyvent, tai, po šimts pyp-
kiu, prisiųskite Money Orderį nors
ant \$1.75, o gausite "NAUJIENAS"
kasdien per tris mėnesius!

Kaip?! Sakote, nenorite katę maiše
pirkti? Labai stebėtina! "NAU-
JIENOS" eina jau ketvirtį metų, jas
leidžia NAUJIENŲ BENDROVĖ,
darbo žmonės, nė koki ten pilvuzai ar
bankieriai, o Jūs dar su jomis neapsi-
pažinę! Tad tuojaus siųskite mums
atvirutę, o gausite vieną numerį ant
pažiurėjimo už dyką!

"NAUJIENOS"

1810 S. Halsted st.
Chicago, Ill.

"Danguj ir pekloj buvau; Dievą ir
velnią mačiau, bet tokios puikios ir
navėtnos knygos, kaip knyga

SAUJA PIPIRŲ

SEBBERNIAMS IR SENMERGEMS
tai dar nemačiau,"—sako kunigas
Bimba. Knygos kaina tik 35 centai.
Knyga puošia artistiški paveikslai.

Ją galima gauti "Kardo" knygyne,
"Kardas," 255 Broadway, So. Bos-
ton, Mass., arba pas A. Pipirinkas,
2023 St. Paul ave., CHICAGO, ILL

P. S. Pinigus galima siųsti stampomis.